

adolescenti

```
        urito ('az'); readln (a);
        urito ('bz'); readln (b);
        until (a>0) and (b>a);
        for n:=a to b do
        begin
          d:=2;
          n1:=n;
          repeat
            putora:=0;
            while n1 mod d=0 do
            begin
              inc(putora);
              n1:=n1 div d;
            end;
            if putora>0 then
              begin
                urito (d,'^');
                d:=d+1;
              end;
            until n1=1;
            writeln();
          end;
        for n:=a to b do
        begin
          n2:=n;
          if n2 mod 2=0 then
            begin
              n_10:=n2;
              n_2:=0;
              putora:=1;
              repeat
                cifra:=n_10 mod 2;
                n_2:=n_2 +putora*cifra;
                n_10:=n_10 div 2;
                putora:=putora*10;
              until n_10=0;
              writeln ('nr',n2,'in baza
              2 este ',n_2);
            end;
        end;
```


A fi adolescent...

A fi adolescent, e greu sau e ușor? ... Nu știu, dar cu siguranță e FRUMOS!

Se vorbește despre o criză ale cărei manifestări sunt caracterizate prin nesupunere. Față de cine?

Ne revoltăm uneori împotriva părinților și a familiei, alteleori împotriva școlii, a profesorilor. Este o revoltă nediferențiată împotriva normelor de orice fel, morale și sociale.

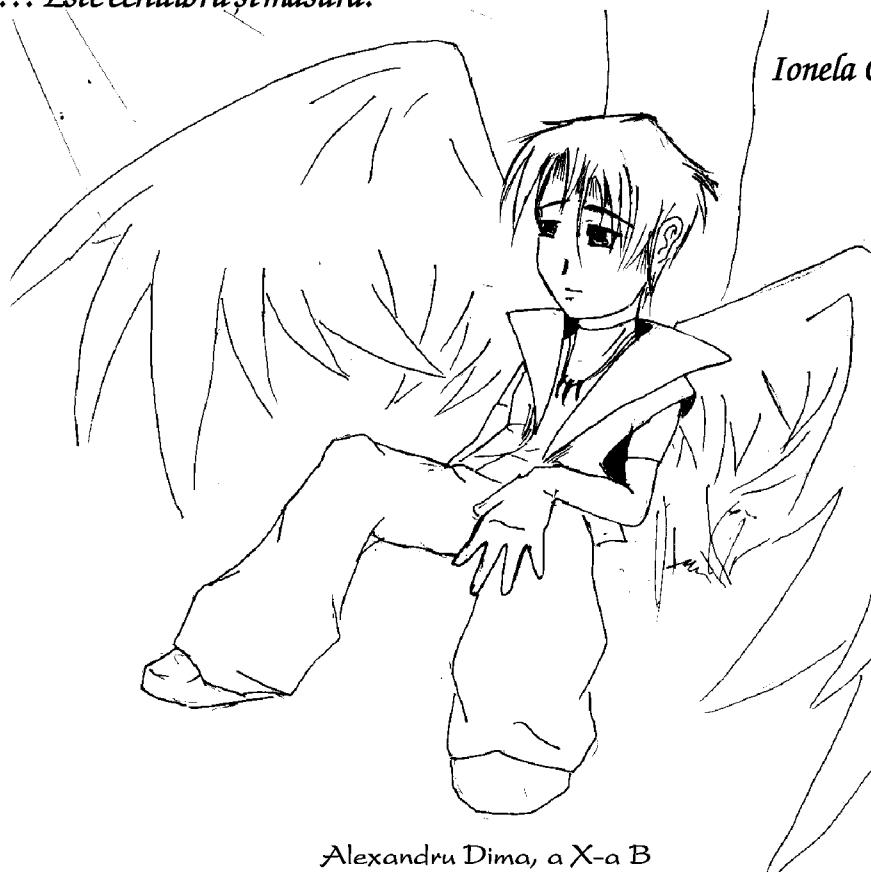
Oare de ce suntem așa irascibili? Oare de ce suntem așa de nesupuși și nemulțumiți de tot? Ce ne determină să facem gesturi de răzvrătire? De ce ne considerăm neînțeleși? ... Sunt doar câteva din întrebările pe care ni le punem cu toții, noi, adolescenții.

Este oare vorba despre "criza adolescenței"? Se consideră că această criză este determinată de transformările impuse de vârstă. Nu ne mai convine să ne supunem unui regim autoritar al familiei, nu mai vrem disciplină. Avem impresia că ni se răpește dreptul la independență și suntem obligați să trăim după norme, când, de fapt, am dori să trăim după reguli personale, care să ne diferențieze, să ne ajute în forul nostru lăuntric, să credem că suntem alții, că suntem unici.

Dar de cine depinde să fim acceptați așa cum suntem, mai neliniștiți și mai dornici de atenție? ... Depinde numai de noi? Numai de alții? Sau... Cine ne poate ajuta să trecem această criză? În primul rând părinții, apoi colegii, prietenii, școala, dar mai ales Noi înșine!

Noi, adolescenții simțim nevoia de a găsi între ceilalți un loc al nostru. Nu spectaculos, nu deosebit, un loc frumos, pentru că reprezentăm frumosul și frumosul nu este strident, nu este violent... Este echilibru și măsură.

Ionela Chir, a X-a A

Alexandru Dima, a X-a B

POESIS

Dacă n-ar fi...

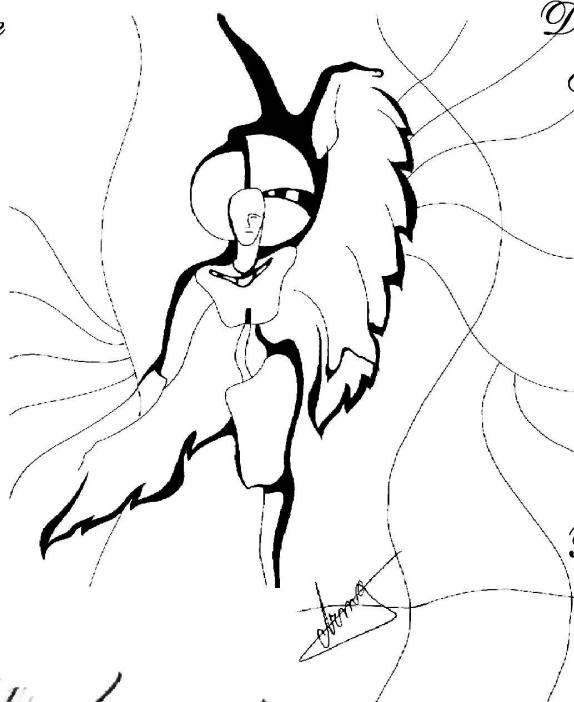
Dacă n-ar fi stele
Aș culege luceferi
Din ochii tăi...

Dacă n-ar fi soare
M-ar încălzi
Subirea ta...

Dacă n-ar fi flori
Aș mirosi
Parfumul tău...

Liviu Grandl, a JX-a A

Dacă n-ar fi timp
Aș număra bătaile
Inimii tale...

Dacă n-ai fi tu,
N-ar fi nici stele,
Nici soare, nici flori,

N-ar fi nici timp
Pentru amândoi!
Nicoleta Chirilă,
a XI-a H

Lumină

Omul caută lumină și căldură
În razele de soare,
În pălpăirea unei stele,
În surâsul lunii,
În lacrimile de ceară ale lumânării,
Fără să știe că le poate găsi
În sufletul semenilor săi.

Daniela Hatmanu, a XI-a F

Cristina Szilagyi, a X-a F

Gândind la tine

Tu, bland noroc al unui vis desert,
De-i mai veni, să știi că nu te iert,
Căci dorul meu mustrări are să-ți spună
Să sărutându-te am să te cert,
Cu dezmerdări ...

Monica Scriban, a XI-a C

Joc

Mă joc cu gândurile.
 Să spun sau să nu spun?
 Să fac sau să nu fac?
 Să îmi doresc? Să caut?
 Să sper? E oare joc?
 Merg înainte jucându-mă.
 Vrei să cunoști și tu jocul?
 Gândește mai întâi!

Liviu Grandl, a IX-a A

Cristina Szilágyi, a X-a F

Nedumerire

Să scriu ceva...
 Nu! Mă opresc...
 Am mintea plină de gânduri,
 Mă hotărăsc: știu!
 Voi scrie ceea ce simt, ce văd și ce aud.
 Ce simt eu?
 Căldura răsuflarei tale.

Liviu Grandl, a IX-a A

Ti-am spus ...

Ti-am spus să pleci,
 Ai venit spre mine.
 Ti-am spus să mă urăști,
 Ai vrut să mă iubesti.
 Ti-am spus că sunt un demon,
 Ai crezut că sunt lumina.
 Ti-am spus că ești blestemat,
 Ai simțit că ești binecuvântat.
 Ti-am spus că te iubesc...
 Mi-ai spus... pleacă!

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Ce văd...?

Chipul tău dulce și fermecător...

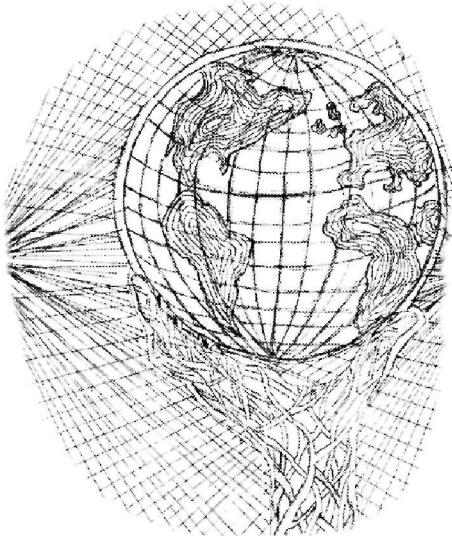
Ce aud...?

Nocea ta duioasă.

Stii tu de ce te simt, te văd, te aud?

Stii tu ce se întâmplă cu mine?

Constantin Iurea, a IX-a A

Radu Flutur, a JX-a D

Univers

Când noaptea și coboară privirea spre lume
 Crai nou răsare,
 Sorbind din ochi spirala Căii Lactee.
 Frunzele prăbușite
 Smulg tăcerea și o frământă.
 În Univers se văd doar Stele.
 Doar lumina lor, o auroră tăsnită din focul vesnic,
 Mângâie Universul.

Daniela Hatmanu, a XI-a F

Noi

Noi suntem plămădiți din pământul doinei,
 Baladă și ghocei în suflet avem.
 Cu foc fără fum, dătător de credință,
 Arde inima în dragoste și nu se topește.

Noi suntem flori cu petale de zori,
 Unduite în cântec de fluier.
 Vulturii suntem și cerul e-al nostru,
 Albastru, senin, oglindindu-se în noi.
 Noi suntem tei înfloriti
 și florile noastre sunt sprijin pentru dor.
 Ne topim în aer și apoi înflorim în suflete,
 Pretutindeni trăim, aerul răsuflare prin noi.

Daniela Hatmanu, a XI-a F

Cristina Szilágyi, a X-a F

Se poate?...

Se poate ca roua
 să dispară într-o zi,
 să se usuce pe firele ierbii,
 Asemenea lacrimilor pe obraz...

Se poate ca zâmbetul nostru
 să se ogleasă într-o zi,
 Asemenea unei flori tinere
 sub soarele arzător ...

Se poate ca sufletul nostru
 să devină peste timp
 opunte între cei de acum
 și cei care au fost demult ...

Daniela Hatmanu, a XI-a F

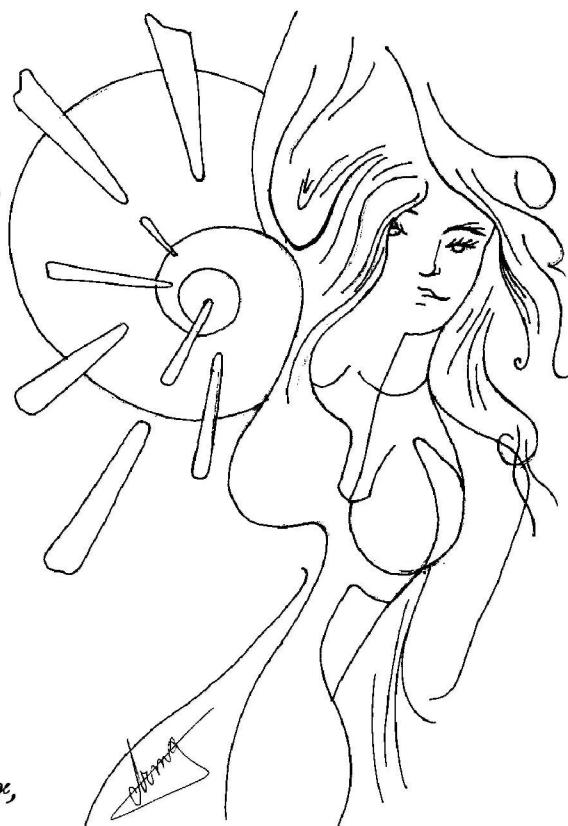
Speranță

Asază-te deasupra norilor de plumb topit,
 Îmbrățișează pentru o secundă timpul...
 Deschide poarta unui vis pierdut
 și alungă vântul...

Țipă la aerul plin de noroi,
 și sperie cerul de ploaie,
 Închide în ochii tăi grei taine moi,
 Mai crede în soare...

Trezeste la viață o pată de azur,
 Strângând între palme tacerea
 și vieții să-i iei tot ce-i tandru și pur,
 Iubeste plăcerea...!

Raluca Curic, a XII-a E

Dorință

O stea aş vrea să fiu
 Pe cerul instelat,
 Luceafăr argintiu
 La geamul tău să bat.

Vasilică Gherasim, a X-a H

Nu mai înțeleg nimic,
 Totul este confuz.
 Înaintez în ceată,
 Negura mă înconjoară,
 Doar ochii tăi
 îmi luminează drumul.

Mihaela Blîndu, a X-a D

***

În vis se arată o umbră,
 La piciorul ei
 Aud foșnetul frunzelor de toamnă
 și deslușesc glasul, zâmbesc...

Mihaela Blîndu, a X-a D

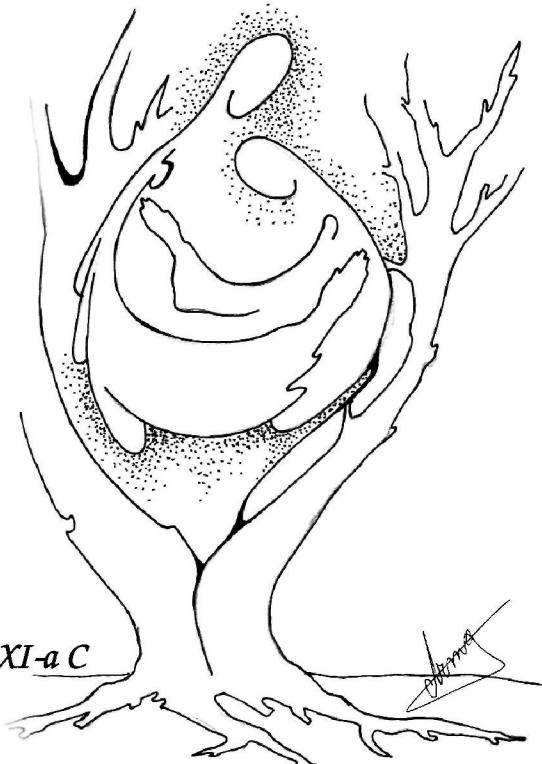

Cristina Szilágyi, a X-a F

Jumătatea mea

Esti un surd ce nu vede,
 Esti un orb ce nu aude,
 Esti un milog fără de credință,
 Esti un print în haine de pocăintă.
 Esti un gunoi în ambalaj frumos,
 Esti un spirit odios,
 Esti un amurg fără de culoare,
 Esti un răsărit de soare,
 Esti perechea sufletului meu.

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Cu tine

Petalete de flori
 Se transformă în note muzicale.
 Mă scald în culoare,
 Mă îmbraci cu umbre.
 Trupul meu vibrează
 La auxul cântecului iubirii.

Mihaela Blîndu, a X-a D

Sunt o harpă în mâinile tale ...
 Fredonez cântecul
 Mă duci pe culmile extazului,
 Suntem unul.

Mihaela Blîndu, a X-a D

Radu Luchian, a X-a F

Cineva ...

Cineva are încredere în tine,
 Are nevoie de sprijinul tău,
 De îmbrățișarea ta,
 De sfatul tău.

Cineva vrea să fie iubit,
 Iubeste zâmbetul tău,
 Îți dorește binele.

Cineva trăiește datorită tăie,
 Se gândește la tine în fiecare clipă,
 Crede că ești îngerul păzitor.

Cineva așteaptă un răspuns,
 Ar vrea să fie cu tine,
 Îți ar da viața pentru tine,
 Te caută și încă mai speră
 Că te va întâlni,
 Te visează,
 Îți simte lipsa ... Cineva ...
 Alina Brădățan, a X-a A

As putea

*As putea să-mi uit visele
trecute, viitoare
în brațele tale.*

*Tu nu ai ști,
iar timpul ar trece
ca un zbor viclean,
uitat de cer.*

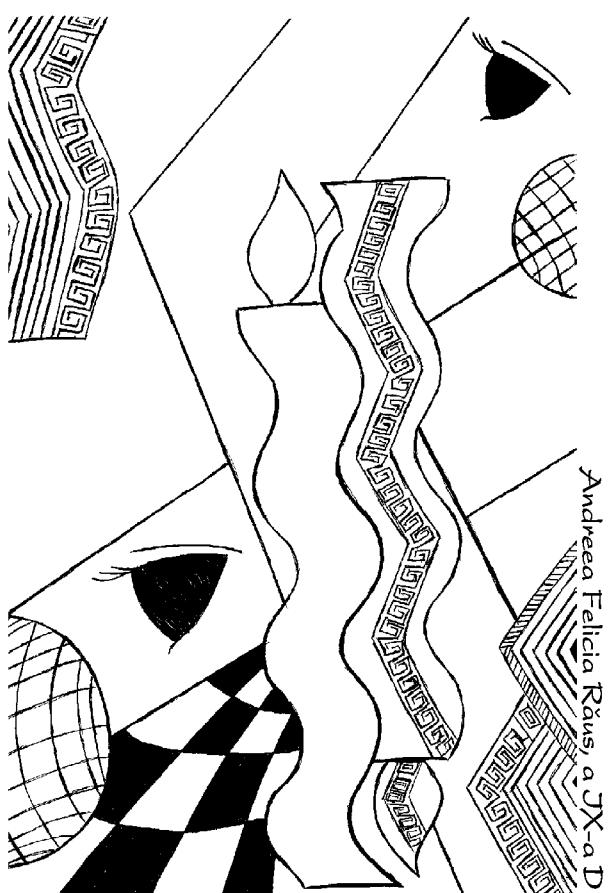
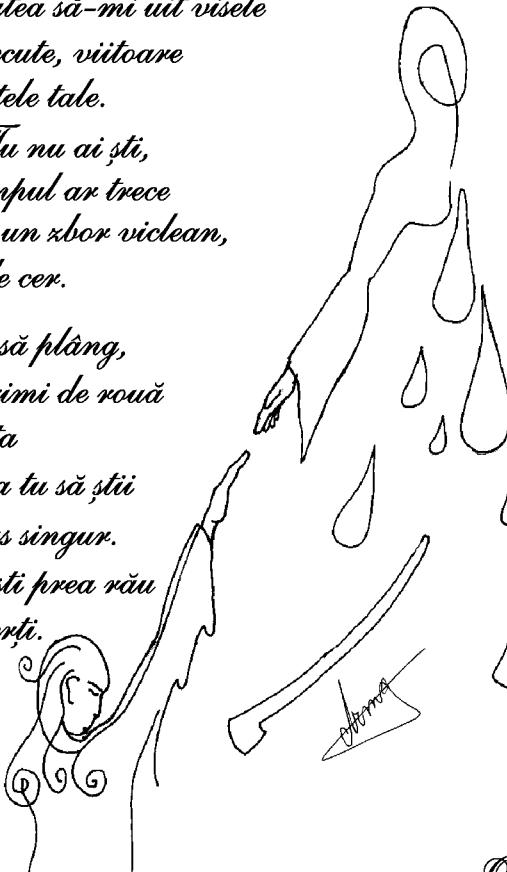
*As putea să plâng,
cu lacrimi de rouă
pe inima ta
fără ca tu să știi
că ai rămas singur.
Dar ești prea rău
ca să mă iert.*

*As putea să aduc ofrande iubirii
ca să-mi redea amintiri
fără ca tu să știi
că nu mai sunt.
Vina e a ta.*

*As putea să-mi iubesc singurătatea
ca să mă pierd în propriul univers
fără ca tu să știi
că am plecat și n-o să vin
de-ai să mă chemi.*

*As putea să tresăr la auxul vocii tale,
să-ngeră un vers de dor
fără ca tu să știi
că m-am născut
să te iubesc!*

Raluca Semeniuc, a XI-a H

Andreea Felicia Răus, a XI-a D

Speranță

*O clipă, doar o clipă să-mi acorzi,
Din marea de vise...
Sau poate să-mi asculti numele
În ecoul susțitului,
Furișat în umbra unui sentiment pierdut.
Nu!*

*N-ăș îndrăzni să sper!
N-am bănuit:
Cu ce drept?
Existai dîntotdeauna...*

*Acolo, atât de adânc și profund...
Te-am regăsit în mine,
Dar e prea târziu!*

*O clipă, doar o clipă să-mi asculti șoaptele,
Să-mi furi privirile.
Dă aripi viselor, gândurilor, sentimentelor.
Doar pentru o clipă să sper?
Nu!*

Daniela Hatmanu, a XI-a F

„Drogul” meu

Cu ochii însetați,
Mi te injectez.
Simt cum mi te urci prin vene.
Încet... pui stăpânire pe sufletul meu,
Începi să-ți faci efectul.
Mă ridici spre speranță.

Cu ochii închisi

Trăiesc gustul amar al buzelor tale,
Venerez atingerea ta,
Mă arunci în agonie... în extaz.
Te joci cu mine... râzând,
Simt cum te evapori și... dispari.

Ca o fiară
Xbier, sfâșii.
Fug spre întuneric...
Te vreau înapoi,
Te vreau al meu.

Mai vreau o doză,
Mai vreau...
Cu lacrimi de sânge
Plâng.
Vreau să scap de chin.

Când nici nu mai speram
Apari
Îmi vinzi iluzii...
Nu pot să refuz
Sunt dependentă de tine!!!

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Multumesc

Ai furat iluzia iubirii...
Mi-ai omorât sufletul.
Sunt o fantasmă vie
Ce caută drumul.
Am sufletul ars
De flăcările iubirii...
Vântul spulberă
Cenușa unui vis.

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Nimic...

Nimic n-a fost din ce putea să fie
Și chiar dacă ar fi fost...

Nimic n-am spus, din ce puteam să spun...
Ce rost ar fi avut noi jurăminte?

Nimic din ce a fost cândva
N-a mai rămas.

Ramona Tărcuță, a IX-a A

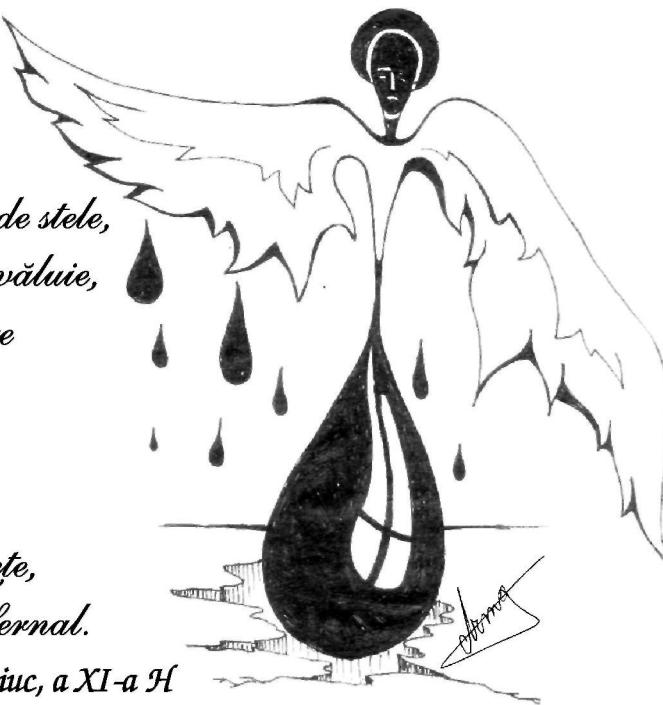
Infernal

Adorm...

Vise-ncep să curgă din licăriri de stele,
 Cuvinte spuse și nespuse mă-nvăluie,
 Cad îngeri cu aripi negre
 Renegăti de cer,
 Renegăti de lună,
 De lacrimile mele.

Se ascund în praf de tristețe,
 Iar zgomotul căderii lor e infernal.

Raluca-Daniela Semeniuc, a XI-a H

Aripi frânte

Ca o pasăre cu aripile frânte
 E sufletul meu.
 Totul a-nceput
 Fără să-mi dau seama.
 Nu știam ce e durerea,
 Dar am aflat...

Tunete brăzdează mintea mea,
 Fulgere și stele aprinse
 De durere mă înconjoară.
 Le simt pătrunxând
 Tot mai adânc...
 Nu mai am scăpare.

As vrea să fiu ca Ulise
 Ce se luptă cu Poseidon,
 Dar eu lupt
 Cu zeul înfuriat al mării vietii
 Si bătălia e deja pierdută.
 Însuși sufletul meu a obosit,
 Nu mai am putere.

Cer doar liniste, atât.
 Mă cufund
 În intunericul binefăcător.
 Ultimele picături de nădejde
 Se scurg...
 Estera Popadiuc, a IX-a A

Joana Nistor, a IX-a D

Inutil. Așa-mi spuneau toți cei din jur
când încercam să transform imaginea ta
în portretul care stă acum
atârnat, singur, prăfuit,
în camera de la mansardă.
Eram așa de mândră de el...
Ti l-am arătat
și mi-ai spus
că nu-i adevărat,
că nu ești tu chipul de înger pe care-l făcusem.
L-am rupt în bucătele mici,
ce tipau la fiecare atingere și ai plecat.
Acum acolo stă doar portretul amintirii tale,
ediție revizuită și îmbunătățită
cu minciuni, durere, lacrimi.
E înrămat cu frica de cuvântul inutil.
Inutil!
Așa ca tine și ca amintirea ta.

Raluca Curic, a XII-a E

Lucian Cucoș, a XI-a A

Regrete târzii

Îmi pare rău c-am renunțat la tine
Că nu am vrut să știu că mă iubestă,
Ai fi dat totul pentru mine,
Dar eu credeam că vrei să m-amăgesti.

Vasilică Radu Gherasim, a X-a H

Eu sunt o umbră.

Să-ntr-un ceas

Orăză, un soare

Mă va spulbera.

Eu sunt o urmă,

O amprentă ce-a rămas

În suflul tău și doare

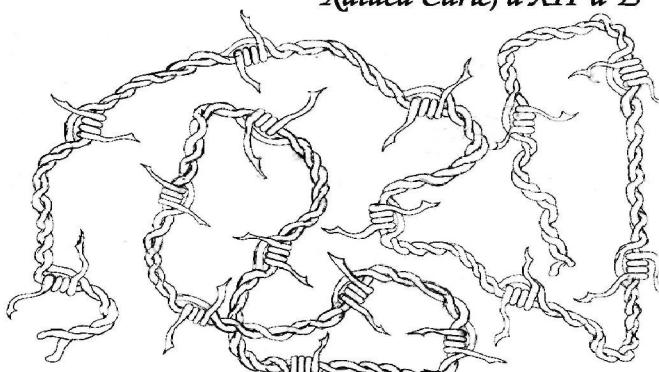
Că sunt umbra ta.

Cristian Grosu, a XI-a F

Ne căutăm

Ne căutăm în fire încălcite
Printre spirale rotunde și goale.
Fire sucite, idei și gânduri,
Colțuri de spume, valuri de roșu,
Sânge de mare, corali de soare.

Daniela Hatmanu, a XI-a F

Cristina Szilágyi, a X-a F

As vrea...

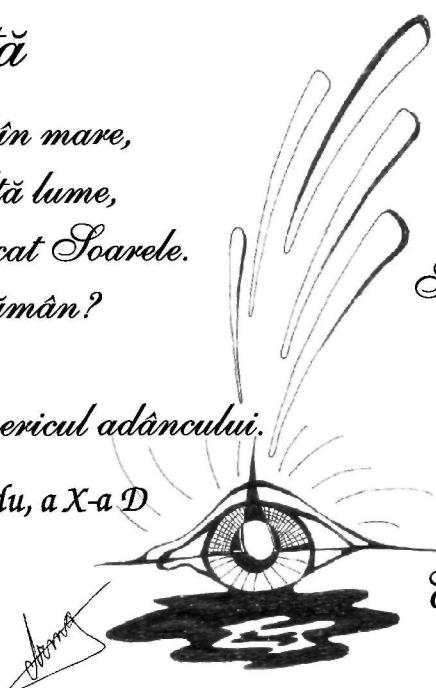
As vrea să fiu o stea căzătoare
Să ajung la inima ta.
As vrea să fiu o lacrimă
Care izvorăște din ochii tăi.

Alina Brădățan, a X-a A

Pierdută

Sunt ca o stea căzută în mare,
Învăț să trăiesc în altă lume,
De pe cerul meu a plecat Soarele.
Ce rost mai avea să rămân?
Marea mi-i casă.
M-ai închis în întunericul adâncului.

Mihaela Blîndu, a X-a D

Amăgire

Ai venit în viața mea
Ca o zână din poveste,
Ai făcut ce-ai vrut cu ea
Si-ai plecat fără de veste.

Plângе suflетul din mine,
Dar eu tot aș vrea să știu
Că nu m-am schimbat
Să aș vrea ca să revii...

Vasilică Radu Gherasim, a X-a H

De ce?

De ce mai bate vântul
Să soarele-i pe cer?
De ce mă fură gândul
Să sufletu-i stingher?

Oana Saltăń, a IX-a B

Sărut vinovat

Vroiai să mori
Din iubire
Să te-am sărutat.
Se audе în soaptă
„Te iubesc!”

Să te-am omorât.

Otrava buzelor mele
Îmi arde constiuția.

Epreea tărziu!

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Simfonii surde

Câți soldați au căzut pe câmpul de luptă,
 Câte trupuri s-au rostogolit în văile abisale!
 Câte roze strivite sub povara idealurilor absurde!
 Să fi rămas cel din urmă susțin al podoabelor rătăcite...
 Să fi supraviețuit măcar ecoul fanfarelor militare...
 Poate a rămas cadența simponiilor surde...

Cristina Szilágyi, a X-a F

Revederea Iașilor

Cristina Szilágyi, a X-a F

S-a scuturat floarea unui gând poetic

Deasupra aleilor tale pavate cu reverii.

S-a strecurat spectrul inefabilului
 Printre acordurile valsului languros.

S-a învelit bolta artei cu mantia țelurilor atemporale.

Ne-a-măbatat pe toți vacanțul carnavalurilor sfârșite!...

S-a scufundat cugetul posteritatei în mixtura iluzorie
 De doruri apuse și fragrance sentimentale.

Cristina Szilágyi, a X-a F

Iași

Cu câte veacuri ai dansat cadrul,

Tu, podoabă a Moldovei întregi?

Cu câte impasuri ai dat mâna

Când tu încă după istorie aleargi...

Innul culturii tovarăș, ti-a fost,

Alături de el ai pasit spre hazard!

Cărările tale și-au găsit un rost,

Tu, stâncă a stăbului nostru!

Garnisit și-e smaraldul cu ziduri bătrâne,

Ce prin orgia vremii-ai trecut,

Teiul în visare mereu va rămâne

Si el și florile intuișindu-ți durerea...

Cristina Szilágyi, a X-a F

Cristina Szilágyi, a X-a F

Flori de cais

Flori de cais ingenue

Stropite de roua dimineților limpezi

Se aştern în sufltele fragede ca un covor,

Cu nuantele ametitoare în nesfârșite livezi.

Flori de cais se nasc o dată cu noi,

Se răsfață în poalele bătrânlui timp

Si se pierd în ale toamnei uscate foi,

Prăbusindu-se în colbul dintre ghimpi.

Cristina Szilágyi, a X-a F

Loredana Ciormă, a IX-a B

Cristina Szilágyi, a X-a F

Clepsidra ciobită

Jalea a părjolit vestigiile pământoase ale verii.

A rămas în urmă fumul îndoliat al ierburilor de smarald,

Care ne înăbușă într-un fundal îndepărtat...

Surâde totuși o scăpare de veacuri uitată într-o livadă de rubine:

Un cuib de nisip, scurs dintr-o clepsidră ciobită de ploaie,

De ploaia ce spăla ceata de pe marginea drumului mlăștinos!...

Cristina Szilágyi, a X-a F

Revers

Unii copaci ar putea fi clepsidre.

La un moment dat

Lumea s-ar putea întoarce pe dos,

Ei să stea cu rădăcinile în cer

Si cu frunzele în pământ,

Seva să le curgă invers,

Să măsoare timpul înapoi

Până la clipă când ne-am născut

Din coaja unui sămbure.

Daniela Hatmanu, a XI-a F

Matelot

Câte ploi au condus luluțul către văile-nsetate!

Si acesta reapare de nicăieri scrijelind tulpinile brânduselor.

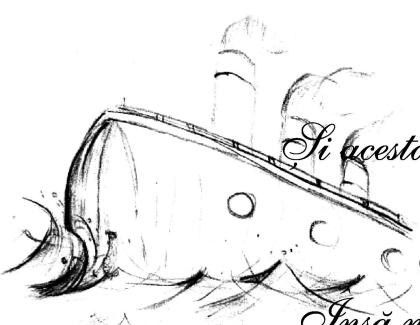
Câte vise-au prăbușit în lacurile ancestrale

Si încă se cutremură scândurile podurilor putrede!

Însă marea tace și se unduieste către parapetul orizontului

Conducând către ziua de ieri idealurile matelotului rătăcit.

Cristina Szilágyi, a X-a F

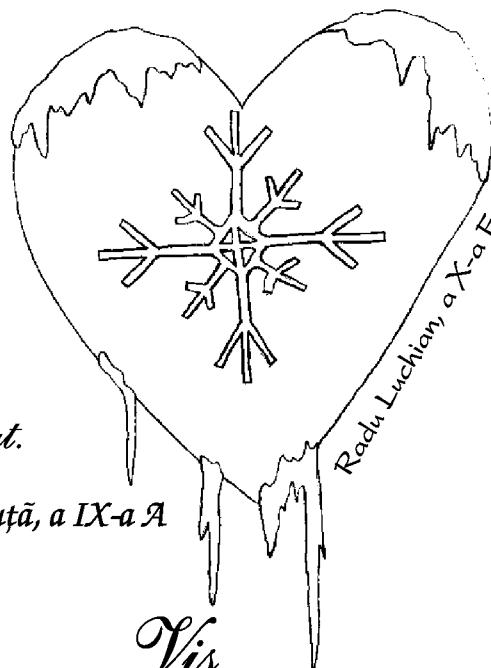

Cristina Szilágyi, a X-a F

Doar o amintire

Zăpezile din inimă tu le-ai topit
 Si doar pe tine te-am iubit.
 Trecut-ai ierni și veri de-a rândul
 Si am rămas numai cu gândul,
 Cu amintirea unui vechi sărut
 Pe care l-ai primit, desii n-ai vrut.

Ramona Târcuță, a IX-a A

Vis

Traiesc un vis frumos,
 În care tu apari.
 În ceată- tu repede disperi!
 E dimineață.

Voi visa din nou
 Când va fi noapte.
 Mă voi trezi din vis
 Când tu vei fi aproape.

Iuliana Capverde, a IX-a A

Alexandru Ifrim, a IX-a A

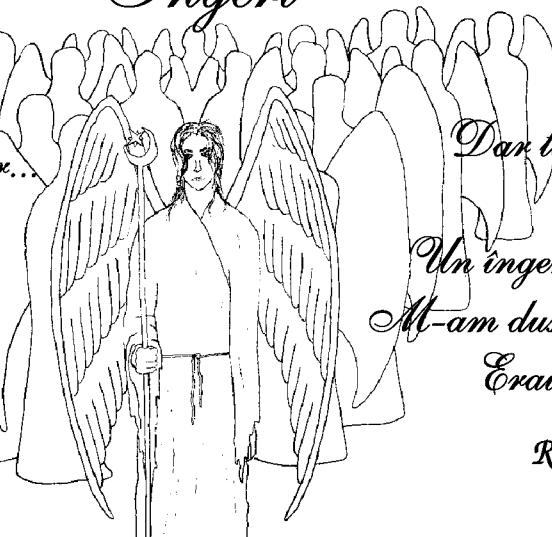
Privesc spre cer...
 Să sper... să nu mai sper...
 Zăresc ceva!
 Să fii tu oare?
 Stau la sfat cu ingerii
 Si te aștepăt.

Dar tu de mult ai plecat...
 M-ai uitat?
 Un inger stă însă deoparte...
 M-am dus la el și l-am privit.
 Erai tu, inger mult iubit!

Raluca Curic, a XII-a E

Îngeri

Radu Luchian, a X-a F

Jarna

Cu capul sprijinit de geam
Privesc cum ninge.
Copacii albi, stincheri în vînt
Îmi par a plângere.
Doar lor le mai vorbesc în gând
Să îi întreb mereu
Cu lacrimile-n ochi:
Are vreun sens tot chinul meu?

Andrei-Teodor Airimioaiei, a X-a G

Ramona Tărcuță, a IX-a A

Rece ... în sufletul meu

Ninge, ninge ... în sufletul meu,
Zăpada îl acoperă și-l ascunde mereu,
În ură, în răzbunare și durene
Căci dragoste caută și cere ...
Dispare în întunericul de fulg
Să iivoare de lacrimi apar și curg.

Marius Moldovan, a XI-a C

Ploaie

Pustiuț de dorință,
Sufletul mi-i gol.
Simt picături amare
Mângâindu-mi trupul.

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Cristina Szilágyi, a X-a F

Schimbare

Am zis NU...
De ce nu m-ai lăsat
Să-mi continui inocența?
Ai venit să mă zdrobești,
Să mă transformi.
Azi sunt doar o umbră
A ceea ce am fost.

Ioana Alexandra Prună, a XI-a C

Refugiu

Ultimul refugiu e-n inimă,
un loc plin de vise.
Ultimul refugiu e-n lacrimile
ce se pierd fierbinți.
Ultimul refugiu e-n amintiri
presărate de vise.
Ultimul refugiu e-n dragostea
pe care o trăiesti.

Daniela Hatmanu, a XI-a F

Legenda mea preferată

Un fir de păr păsea languros
 De pe o treaptă a eterului pe alta,
 Iar diafana nimfă împletea,
 Dincolo de zidurile adormite ale cetății,
 Cugetări de nisip Cald și ambră pură;
 Pușăia în adâncul pădurii,
 Din pipă uscată, de frasin,
 Viciosul, bătrânul tămplar, tovarășul lighioanelor.
 La gingăsa scădere a felinarului
 Grăia împurelui alb și ciocârliei erudite,
 Măgarului reticent și copoiului credincios.
 Grăia cu luare-aminte și vopsea ironia
 În culorile curcubeului,
 Brăzda singurătatea cu strigătul condorului.
 Grăia despre domnișe și cheile fermecate.
 Grăia despre o frunză de arțar, aurită.
 Un val de ceată se risipea deasupra pipei...
 Bătrânul meșter povestea cu drag,
 Cum că demult, când inorogii își îngrijeau sălbăticinile blânde,
 Crai, prinți, duci și conti răsturnau
 Si tușe și bolti floribunde,
 Spre a-i da de urmă frunzei ţesute
 În fir de aur, rătăcite prin desiguri enigmatische.
 Si grăia dânsul, cu nostalgie,
 Despre potârnichile ce împleteau flori din spică de grâu
 Si, netezindu-le cu rășina braziilor,
 Le înlántuiau în poieni lângă izvoare,
 Spre a-mpiedica înaintarea impetuosaă
 A armelor ce căuta prețioasa frunză.
 Grăia că frunzulița cea de preț
 Era fructul inviorător al luminișurilor
 Si bogotia cea puțină moștenită de meandrele codrului!
 Iar pușând, clișind din ochi ușor,
 Dibaciul tămplar își trecu podul palmei
 Pește creștetul loialului copoi,
 Ai cărui ochi, precum castanele tinere
 Sticleau de încântare și mulțumire.

Cristina Szilágyi, a X-a F

Cristina Szilágyi, a X-a F

Jertare...

Stiu prea bine c-am păcatuit.
În fiecare zi a vietii mele,
Voi da socoteală, poate, înțeală,
Că am făcut prea multe refe.

Si-n fiecare zi a vietii mele,
Jertare ca să cer, eu nu am vrut.
Am stat tot timpul lângă cele refe
Si-acum regret...
Regret nespus de mult!

În viață, poate, nici nu vrem să stim
Că totul intr-o zi se va sfârși,
În continuare noi păcătuim,
Dar toți păcatul ni-l vom ispăsi!

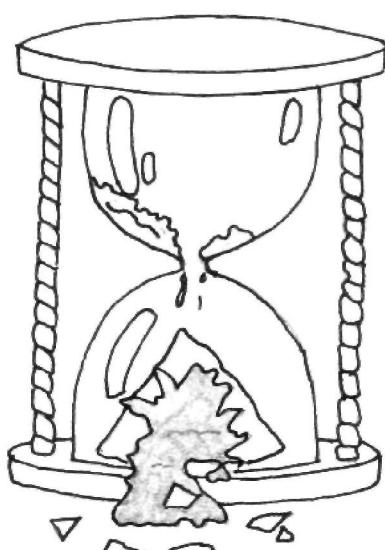
Si nimeni să nu răsplătească¹
Un rău cu rău celui ce i-a făcut,
De vrea ca sufletul să-și mantuiască:
Acesta-i telul nostru pe pământ!

Radu Vasilică Gherasim, a X-a H

Fără tine

Triste-mi sunt zilele fără tine
Străbat prin frunze
Razele lunii senine.
Oriunde privesc
Toate-mi amintesc de tine...
Dar ce păcat
Că nu ești lângă mine!

Nicoleta Chirilă, a XI-a H

Radu Luchian, a X-a F

Trece ... timpul

Trece timpul cu tainele lui,
Trece soarele și luna...
Te pierd.
Mă întreb cui
Am să mă destăinui
Si am să-i ofer iubirea?

Nicoleta Chirilă, a XI-a H

Copilăria

Mă-ntorc în timp spre-a mea copilărie
Si mă gândesc la anii ce-au trecut.
Nu cred acele clipe să mai vie
Si tot ce am iubit atât de mult.

Ca va rămâne-n gândul meu,
Chiar dacă timpul nu îmi va permite.
Mă voi gândi la ea mereu
Când sufletul de greu ar vrea să uite.

Radu Vasilică Gherasim, a X-a H

Dor de mamă

Se scurge infinitu-n zări albastre
Si lacrimile sunt ca niște astre.

Sunt lacrimile tale, mama
Ce mă alintă și mă cheamă.

Când plângi, în susțit simt durere,
E ceas târziu și plâng și eu.
Ar trebui să fiu cu tine,
Dar eu mă-ndepărtez mereu.

Mi-e frig, mă culc târziu,
Dar cine să mă învelească?
Nu pot să adorm...

Îi te săresc la capul meu
Stergându-mi fața cu obrazul tău.

Irina Dodi, a X-a H

În amurg

În amurg stelele scapă pe cer
ca niște licurici.

Vântul bate, copaci se aplieacă
până la pământ...

La fiul ei preașcumpe
o mama se gândește...

Tăcută, ea ascultă
o soaptă ce vorbește...

Se uită pe fereastră
și caută un semn:

Să vină iar acasă
așa cum a fost ieri...

Dar iată!

El apare spre casă alergând,
bărbat la trup și totuși,
copilul ei pierdut...

Mama

Uneori aș vrea
Să prind o stea
Care să mă ducă iar
La mama mea,
Să-i spun cât o iubesc,
Să fiu iar lângă mine,
Durerea să-mi aline.
Departă de ea
Privesc la stele
Văd chipul maicii mele
Ce parcă mă priveste
Cu ochi plini de iubire
În noaptea cea senină.

Ana-Maria Petianu, a X-a D

Andreea Luca, a X-a F

***

Aleg spre dragoste
Dar ea mă respinge.
Un inger o aripă și frângere.
Îl doare și plânge
Cu lacrimi de sânge.

Nicoleta Chirilă, a XI-a H

Subirea

E un suflare lăcrimând,
E un joc foarte ciudat,
Dar adevărat,
Între mine și tine
Care apare-n nopti senine.

Laura Ababei, a IX-a D

Visul

Cerul e senin,
Vântul bate lin,
la fereastra mea.
Te cauț, tu nu ești,
Te văd, nu mă privești.
Inima-mi tresare în noapte,
Te aud în mii de soapte.

Tu pleci surâzând

Si mă lasi visând,
De dor plângând.
E-un vis ce nu se va-mplini
Si vesnic mă va urmări.

Ana-Maria Petianu, a X-a D

Se asterne toamna

Sunt ca o frunză în toamna aurie
Mă duce departe vântul când adie,
Cădere o simt ca pe-o placere,
Când mă astern, simt mângâiere.

Se-asterne toamna! A cătă oară?
Frunzele galbene din pomii coboară
Si nimeni nu știe numărul lor.
Doar eu le veghez căderea cu dor.

Natalia Carp, a IX-a C

Cunună din flori mi-am împelit,
Facerea din suflare m-a amortit.
O toamnă tăcută demult am dorit...
E toamnă, prin frunze m-am rătăcit.

Căderile de frunze am să le-adimir
Mirosul de toamnă am să-l respir.

Irina Dodi, a X-a H

GÂNDURI DE ADOLESCENT

Iubirea

O durere de neînteleș, de neexplicat! De unde vine? Cum vine? Dar mai ales, de ce vine? Te lași cuprins de durere, te poasă fără întrerupere, te subjugă, te face sclavul ei și, în cele din urmă, durerea devine... plăcere. Dar nu pentru mult timp. Lacrimile îți ard față, sufletul vrea să se elibereze, nu mai vrea să sufere. Căută o cale de a evada, dar deja ești prizonierul ei. Te ademerește, te ridică în slăvă și, când te aștepți mai puțin, atunci loveste. Aceasta este iubirea, iar de la iubire la durere e doar un pas. Te lasă fără vlagă, fără suflare, îți ia speranța și voința, lăsându-ți doar disperarea și amărăciunea. Apoi pleacă

Radu Luchian, a X-a F

Ana-Maria Bunduc, a X-a A

Vlad Dumitras, a JX-a B

Vis

Noaptea călătoresc prin celălalte lumii. Sunt singură în această lume și nimeni nu vine să mă aducă înapoi. Copilăria mea este steaua aceea albastră care se stinge la orizont. Cât de departe sunt!

Sufletul meu a văzut îngerii peste împărăția noptii.

Andreea Luca, a X-a F

Aștept

Privesc o lumânare ce se află în fața mea. Flacăra ei încearcă să rupă întunericul din jur și îmi pătează privirea. Doar singurătatea îmi ține companie. Am pierdut totul cu prețul unui ultim sărut, un ultim omagiu adus buzelor mele.

Dar sunt fericită căci, înainte de a închiide ochii, am fost topită de râceala sufletului tău. Aștept Divinitatea care-mi va alege pedeapsa pentru păcatul comis... acela de a te fi iubit.

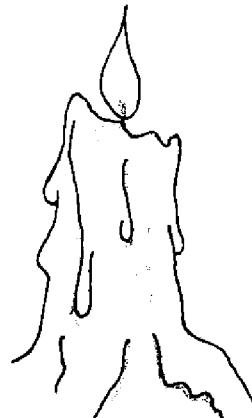
Ioana-Alexandra Prună, a XI-a C

Ce este iubirea?

Un val, o briză, o adiere, o emoție, chiar și o mângâiere... Iubirea este ca o petală de trandafir care plutește pe un ocean... Este o speranță, o bucată de rază ruptă din soare și căzulă pe pământ pentru a lumina inimile... Dacă iubești cu adevărat, și ce înseamnă să te înalți spre cer precum o pasare.

E atât de frumos să iubești, să fii iubit!...

Alina Brădățan, a X-a A

Radu Luchian, a X-a F

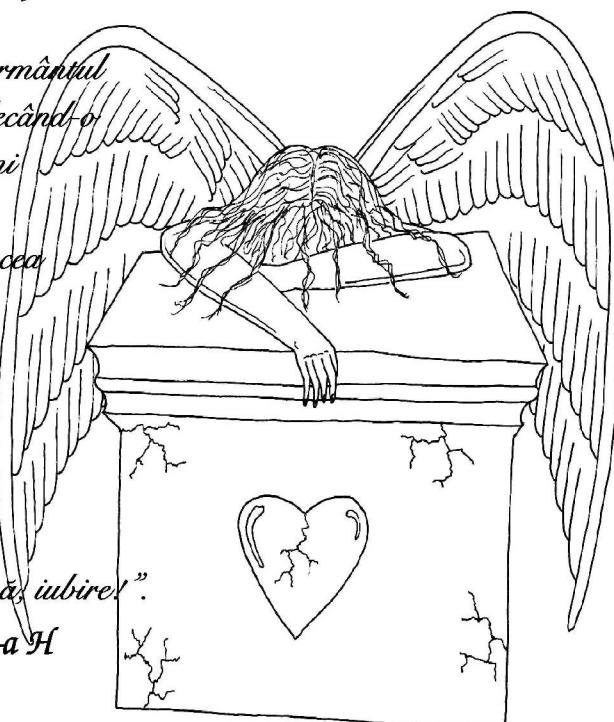
Tartă-mă, iubire!

Mă sfâșie dorul unei iubiri trecute. Pe mormântul iubirii noastre a răsărît o floare. Vântul adie aplecând-o mai tare, dar nu reușește să-o rupă. Am venit să-mi revăd dragostea îngropată de vie. Am căzut în genunchi și, cu față plină de lacrimi, am atins crucea nemuririi.

Se rupe sufletul în mine când, la lumina palidă a lumânării, deslușesc pe cruce două nume „Eu și Tu”. Aud vocea înăbușită a iubirii. Am venit să-i aduc înima mea care a aparținut lui. E singurul lucru care mi-a mai rămas.

Cu vocea tremurândă, șoptesc: „Tartă-mă, iubire!“.

Irina Dodi, a X-a H

Radu Luchian, a X-a F

Emoție

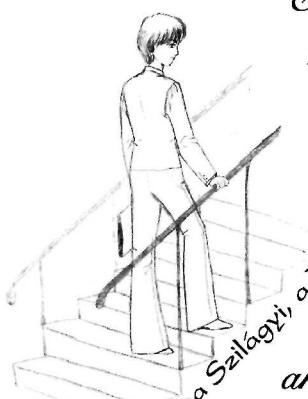
Este 12:45 și încă sunt în fața oglinzii. Încă nu sunt convinsă că machiajul nu este vizibil, aşa că mai sterg ceva din creion. Of! E deja fără 10 minute! Trebuie să mă grăbesc, dacă vreau să ajung la prima oră! La parter, ca de obicei, îmi aduc aminte că mi-am uitat banii de buzunar, aşa că mă întorc din drum. Ca să nu întârziu alerg până la școală. Ca de obicei, mă îngheșui să intru în școală. E bine că încă nu s-a sunat și pot să-mi aranjez părul.

Mă sprijin de perete căci ies cei de-a XII-a și îl văd pe el: vorbește cu colegii și nici nu bănuiește că înima mea a început să bată mai tare de cum l-am zărit. Este îmbrăcat, ca de obicei, în gri, mereu cu zâmbetul pe buze. Îți studiez ochii verzi ca marea în timp defurtună, în care aș putea să mă încerc, dar și să supraviețuiesc.

Deja am emoții... mâinile îmi transpiră. N-am crezut niciodată că el mi-ar putea provoca asemenea stări. Probabil se observă pe chipul meu că îmi place de el. Din privirea mea și-ar putea da seama oricine, însă el nu mă bagă în seamă.

Dar nu-i nimic, mi-ajunge doar să-l văd. Mă mulțumesc cu privirea lui rece și cu faptul că el există, dându-mi astfel un motiv în plus să trăiesc.

Sper că mâine să-l văd din nou...

Cristina Szilágyi, a X-a F

Anonim

Drum

Stau în fața unei porți. Mă gândesc dacă e bine să o deschid.

Lemnul de stejar înnegrit de vreme, florile sculptate cu atâtă migală, clanța lucioasă, șlefuită de mâinile care au deschis-o înainte, mă încurajează să pășesc dincolo:

Aș vrea să ajung pe vârful unui munte, pe un drum șerpuit, însorit de susul plăcut al unei ape reci și limpezi. Apoi să cobor într-o vale în care razele soarelui să mângeie un peisaj mirific cu oameni fericiți.

Deschid și pășesc. Închid poarta, fără să vreau. Rămân nedumerit. Muntele există, dar e departe. Drumul șerpuit urcă cu greu spre înălțimile abrupte.

Merg pe acel drum. Cad și mă ridic.

Aud o chemare de acolo, din vârf, unde este... o altă poartă. Oare ce-o fi după ea?

Liviu Grandl, a IX-a A

Ce înseamnă fericirea?

Fericirea este definită ca o stare de mulțumire sufletească deplină și intensă, o stare de beatitudine, de satisfacție deplină. *Să, într-adevăr, asta este, poate... chiar mai mult.*

Fericirea diferă de la persoană la persoană. Dacă mă gândesc mai bine, sunt într-adevăr fericită. Dar ce înseamnă asta? Eu cred că poți fi fericit atunci când simți că eşti împăcat cu Dumnezeu, atunci când eşti mulțumit de ceea ce ai, indiferent cât de puțin ai, că nimic nu este la voia întâmplării. Fiecare are un rost. Fericirea nu e o stare sau un sentiment de moment. Ești fericit când și ai să treci și peste bine și peste rău, atunci când înțelegi că viața nu e doar o linie dreaptă, ci are urcușuri și coborâșuri.

Poți să fericit doar dacă înțelegi că toate vin de la Dumnezeu; e foarte important să nu dai vina pe nimeni pentru ceea ce și se întâmplă.

Uita-le în viața ta! Una din cele colegele mele spunea că fericirea pornește de la lucruri mici, mărunte, nu de la lucruri mari, mărește.

Și avea dreptate! Nu știi câtă sunt de acord cu mine, dar eu cred că toată lumea poate să fericită. Trebuie doar să vrei acest lucru!

Deci, ce este fericirea? O stare pe care ai vrea să o ai tot timpul, care te face să zâmbești, o stare pe care fiecare om și-o dorește!

Pentru tine, ce înseamnă fericirea?

Cristina Szilágyi, a X-a F

Roxana-Simona Lucescu, a X-a F

Gândurile din umbră

Lumina și întunericul. Două entități ce se află tot timpul în antiteză, semnificând binele și răul. Lumea a fost creată din întuneric și se află într-un întuneric infinit: cosmosul. Deși condiția umană ne face să fim de partea luminii, realizăm că suntem înconjurați de răul din care am fost creați.

Nă naștem, trăim și murim. În final ne întoarcem în întunericul temut de toți, de unde umbrele ne urmăresc. Din vrea înapoi. Ne urmăreste nu mai rămâne decât

Gândul este cea noastră, iar sufletul este oameni. Se spune că cea care are o persoană este

Sentimentul învingemeste ura. Și poate dar numai pentru o scurtă este un perpetuum mobile ce întunecate ale sufletului impresia că detinem controlul, puțin, ne inundă. Meandrele în valuri de proporții

Dar unde se duc toate

Lucian Cucos, a XI-a A

mai puternică armă a ceea ce ne definește ca mai mare slăbiciune pe care o sentimentul.

pe care încercăm să-l că unii chiar reușesc, perioadă de timp. Ura izvorăște din colțurile nostru cubic, dându-ne iar, când ne așteptăm mai ei curg lini, apoi învolburat, gigantice.

gândurile noastre negre?

Dispar pur și simplu? Nu. Acestea sunt procesate cu fiecare pulsătie a sufletului și transformate într-o creatură atât de înfricoșătoare încât nu i se poate asocia un nume. Am putea să o numim FRICĂ, frica de moarte, o frică ce ne arde sufletul. Întunericul a câștigat, dar numai o bătălie, căci războiul dintre lumină și întuneric continuă...

Lucian Cucos, a XI-a A

Singurătate

Nimeni nu este singur. Există clipe când simți că îți lipsește ceva, că ai un gol în suflet. Te simți părăsit, uitat de toți, într-o lume pe care nu o cunoști. Vrei să plângi pentru a te elibera, dar te oprești. Trebuie să existe totuși cineva, care te vede, care știe ce simți tu... un înger... Dumnezeu.. sau cineva apropiat.

Un lucru este cert: chiar dacă nu ai avea familie sau prieteni, chiar dacă ai fi părăsit de toți cei din jurul tău, nu vei fi niciodată singur. Rămâi Tu cel care și dorește cu disperare să fie iubit. Vezi fi Tu, rațiunea ta, care te ajută în tot ceea ce faci. Nu ești singur și nu vei fi niciodată atât timp cât vei trăi! Nu-ți fie frică, nu disperă, și doar Tu și vei vedea că orice lucru aparent rău are și o parte bună.

Cătălin Dima, a XI-a E

Roxana Henriss, a XI-a E

Darul ca povară

Sufletul omului e avar. Adună amintiri, evenimente de mult trecute, frânturi din viața lui și a celorlalți. Deși, poate, pentru cei alții aceste aspecte nu reprezintă nimic important, pentru propria persoană sunt întâmplări cu o valoare sentimentală extraordinară. Este un mare avantaj că fiecare dintre noi poate „aduna” astfel de clipe din viața sa. Viața se compune din mici frânturi.

Atunci când te simți singur în fața greutăților vieții, când nu e nimeni lângă tine să te sprijine moral, sufletul se deschide și amintirile dragi de altădată revin în prezent din captivitate și îți alină durerea.

Totuși, acest dar un coșmar mai negru
Uneori, în loc să plăcute, odată cu acestea încearcă să distrugă fragilul. Aceștia răscolească sufletul, Liviu Grndl, a X-a A

poate deveni un blesm, decât singurătatea. „Înve” doar amintiri și „demonii” care echilibrați sufletului omenesc.

aducând în mintea și în sufletul omului doar dezamăgirea și singurătatea. Puternice sentimente sfâșie aparentă liniste interioară, lăsând în urmă un suflet puștiu, întunecat, lovit cu putere de cumpărătorele eșecuri ale vieții. Rămân în urmă doar răni care nu se vor vindeca niciodată. Suferința vine încet, inevitabil, ca o sentinelă dură. Nimeni nu poate vedea ce este cu adevărat ascuns în sufletul său. Linisteava cuprinde sufletul. Vor rămâne doar amintirile...

Singurătatea este uneori o cale de echilibru. Poate fi un dar și în același timp o mare povară. Profund afectat, omul va striga: „Cineva să-mi ia acest dar!”.

Adrian Lado, a XII-a A

Misterioasă...

Te văd în fiecare zi pe culoarele liceului, te privesc intens și te admir. Mersul tău timid și zâmbetul tău sincer m-au cucerit. Nu știu dacă m-ai remarcat și tu, dar sper din toată inima să fie așa.

Întoarce-ți cără o dată privirea spre mine să-mi dai curaj. Oricum, după acest prim pas făcut către tine, urmează pasul următor: și mâine e o zi... Nu?

Un admirator îndrăgostit...

Cristina Szilágy, a X-a F

Alexandru Cucu, a IX-a B

Prima iubire

Totul a început acum câteva luni. L-am văzut! Privirile noastre s-au întâlnit.

A fost dragoste la prima vedere. Avea o privire calmă și un surâs care m-a vrăjît pe loc. L-am privit cum disparea în multime și, o dată cu el, inima mea. Mă îndrăgostisem! Zile de-a rândul l-am căutat, am sperat că-l voi vedea, dar în zadar... Ajunsesem să-m pierd speranța, când, deodată, l-am văzut. Era El cel care îmi furase inima. Apăruse ca o stea să-mi lumineze sufletul aflat în întuneric; aprinsese în mine flacără iubirii.

Zilele au trecut una după alta pe lângă mine, îl vedeam mereu, iar iubirea pentru el creștea din ce în ce mai mult. Eram sigură că nu știe de existența mea, probabil nici nu mă văzuse, dar mă înșelam. Într-o seară, din pură întâmplare, ne-am întâlnit și un prieten comun ne-a făcut cunoștință. Simțeam cum mi se îmboacie picioarele, inima îmi bătea tare, uitasem tot ce doream să ū spun; eram în al nouălea cer.

Rămăși singuri, am vorbit și am stabilit să ne întâlnim a doua seară. Eram fericită. Timpul până a doua zi mi s-a părut o veșnicie. Au urmat zile în care ne-am întâlnit, am râs, într-un cuvânt ne-am simțit bine. Era lumina vieții mele, iar fără el nu puteam să trăiesc. Îl iubeam din toată inima și speram că și el simte același lucru pentru mine. În seara în care m-a sărutat pentru prima oară, am simțit că prind aripi... mă învățase ce înseamnă să iubesc.

Uitasem de toate necazurile care înainte îmi umpleau mintea, eram fericită cu adevărat și astă datorită lui. Ajunsesem să cred că ține la mine, dar... m-am înșelat.

Într-o seară trebuia să ne întâlnim. L-am așteptat, dar nu a venit. Căuta scuze pentru a nu ne întâlni și, cu timpul, am observat că ceva se schimbase între noi. Devenise distanță, ne vedea din ce în ce mai rar, iar eu sufeream. L-am întrebat în cele din urmă ce se întâmplase, iar el mi-a răspuns : „ Vreau să ne despărțim! ”. În acel moment am simțit că mi se rupe inima în două. Mă simțeam abandonată. Mă trezisem din acel vis frumos, eram singură. Băiatul pe care îl iubeam mă părăsise. Inima mă dorea tare și, în acel moment, mi-am promis că niciodată nu voi mai iubi, nu voi mai avea încredere în nimeni. Pentru mine se terminase totul, lumea în care trăiam se prăbușise, doream să-l întâlnesc, să-i vorbesc doar o clipă. Încă îl mai iubeam și nu puteam trăi fără el, eram pierdută.

În cele din urmă ne-am întâlnit, am vorbit și am ajuns amândoi la concluzia că e mai bine să ne despărțim. La plecare el m-a sărutat, iar eu m-am întors și am plecat fără să mă uit înapoia. Aveam ochii în lacrimi și, ajungând acasă, am găsit pe telefon un mesaj de la el. Nu am înțeles ce a vrut să spună cu acel mesaj, dar eu mă săturaseam să sufăr. Se terminase totul, flacără, pe care el o aprinsese în sufletul meu, s-a stins, eram din nou în întuneric. Nu l-am uitat niciodată, dar cel puțin nu mai sufăr ca atunci. A fost și va rămâne prima mea iubire.

Ana-Maria Bunduc, a X-a A

Cristina Szilagyi, a X-a F

Poveste

Dacă râzi cu prea multă poftă e clar că o să ţi se întâpte ceva rău! Ema știa acest lucru, dar la altceva îi fusese gândul cu o zi înainte când a râs cu lacrimi la comedia aceea reușită sau când a țopăit jumătate de oră prin casă deoarece un amic, Răzvan, i-a înprumutat niște CD-uri pentru care ar fi fost în stare de orice. Ziua de ieri par că fusese prea fericită, dar Emei nu i-a trecut prin cap nici un gând negru.

Și acum ea plânge pe înfundate cu fața îngropată într-un prosop împăturit, să nu i se audă tipetele de durere, de furie și deznașejde. Din când în când își mai descoperă fața pentru a lăua aer și pentru a-și răcori obrajii încinși și tâmpalele ce-i zvâcnesc. Comorile muzicale proaspăt obținute nu mai au nici o valoare, ele stau cuminte și parcă speriate lângă combinația, iar de dulciurile cumpărate cu o oră în urmă nu s-a atins nimenei.

Ce se întâmplase? Aflase că vecinul de la 3 se va muta în Timișoara cu ai lui peste o săptămână și n-o să-l mai vadă. Cum? Mihai al ei să plece atât de departe? De ce? De fapt, nici n-o interesa motivul, ea refuza să accepte o asemenea nedreptate. Mihai trebuia să rămână acolo unde îl știa de sase ani de zile! El e cel căruia îi încrina toate gândurile, cel pe care îl visa în fiecare noapte...

E destul de ciudat când te gândești că ei nu au purtat niciodată o conversație și el nici nu știa bine cum o cheamă. Ea însă avea un întreg album cu fotografii de-ale lui, numele „Mihai” era scris pe toate caietele, se împrietenise cu toți amicii lui și le cunoaștea pe fostele lui prietene. Mereu l-a admirat pentru felul în care arăta și aerul său misterios a fascinat-o, dar de unsprezece luni, de când au început să se salute și să mai schimbe câte o vorbă din când în când, ea s-a îndrăgostit lulea. Cu toate acestea, nu a încercat să se apropie de el, era foarte timidă și i se părea ridicol să ia inițiativa.

Dar acum toate visele ei fericite, pline de speranță s-au dus pe apa sămbetei... Unde va găsi ea mirificul zâmbet, dulcea gropiță din bărbie și superbii ochi căprui? În lumea imaginară în care obișnuia Ema să se cufunde, Mihai era totul și fără el nimic nu mai avea sens.

Timp de câteva zile, Ema nu s-a putut dezmetici după şocul suferit și privea neputincioasă cum lucrurile vecinilor erau luate de un TIR și duse UNDEVA. Era convinsă că toate acestea nu se pot întâmpla cu adevărat. În ACEL apartament se lăsase o liniște de mormânt. Unde erau toți? Unde era Mihai?

În momentul în care acele gânduri deprimante îi treceau prin minte Emei, un coleg i-a adus aminte că în ultimele zile și-a neglijat prietenii, că nu a ieșit în oraș și că amicul Răzvan își vrea CD-urile înapoi.

Tristă și plăcădită, Ema a ieșit în oraș. Stătea singură într-un local aproape gol, deoarece vorbăria prietenilor și dulcegăriile cuplurilor i s-ar fi părat de nesuportat în acele momente. Deodată apără Răzvan la masă și începu să o întrebe voios dacă i-au plăcut CD-urile, dacă le-a înregistrat. Ema răspunse în doi perisi și îi returnă „comorile muzicale”. Prezența lui o incomoda.

Răzvan deveni brusc serios:

- Mihai a plecat, dar eu sunt aici și de atâta timp aștept să-ți vorbesc despre ceea ce simt. Până acum nu am avut curajul deoarece ți-am observat simpatia pentru Mihai.

Ema era mai mult decât surprinsă de mărturisire, dar nu prea a impresionat-o, aşa că îl privi nepăsătoare:

- De ce îmi spui mie toate astea?
- Păi... Mă întrebam dacă nu amputea ieși cândva...
- Nu! răspunse ea tăios.

Era vizibil iritată și nerăbdătoare să scape de compania lui. El, deși era cam buimăcit de atitudinea ei batjocoroitoare, se ridică hotărât și plecă.

După un timp, Ema a trecut peste socul plecării lui Mihai, și-a mai revenit și a observat o mulțime de lucruri noi întâmplate în ultima săptămână: sora ei se vopsise satenă, venise o profesoară nouă la franceză și înfrunziseră aproape toți copacii și gardul viu. Revenind la obiceiul de a petrece serile în oraș, și-a regăsit prietenii veseli de odinioară.

Mai observă că Răzvan are plete brunete, ochii verzi și că este un băiat frumos. Știa să cânte foarte bine la chitară, vorbea germană. Era o persoană plăcută și apreciată de cei din jur. Pe măsură ce îl analiza, îi descoperea noi calități. Era un băiat grozav! Dar acum era total indiferent față de ea și avea o prietenă roșcată, subțirică și cuminte care însă nu era nici pe departe la fel de fină, drăguță și interesantă ca ea. Pe Ema o rodea gelozia când vedea cât de bine se împacă cei doi și câtă risipă de tandrețe era între ei.

Ea nu a încercat să se apropie de Răzvan, nici măcar nu a avut curajul să vorbească cu el, cu toate că fuseseră foarte buni prieteni. Și-a dat seama că i-a rănit orgoliul prin vorbele sale și chiar dacă îi părea rău, era prea târziu pentru regrete. Prietenii Emei au observat interesul ei pentru Răzvan, chiar dacă ea nu lăsa să se vadă aceasta. Bineînțeles că aflat și el, ceea ce i-a dat o mare satisfacție. Și totuși...

Lui încă îi mai plăcea de Ema și ar fi vrut ca ea să fie prietena lui, însă nu ar fi acceptat un alt refuz. Ar fi fost de-ajuns un mic semn din partea ei pentru ca Răzvan să-i spună ceea ce simțea, dar Ema părea destul de indiferentă, doar privirile ei fugăre îl făceau să credă că, poate, va fi ceva între ei... Cândva...

Irina Iasinovschi, a X-a A

Mesaj

Nu știu cu ce să încep... dulcea, fosta mea prietenă. M-am trezit astăzi reflectând la același lucru cu care am adormit această înghând: trecutul.

Am încercat să găsesc o asemănare între el și prezent, dar nu există. Trupul meu stă martor. E îstovit, ochii-mi sunt tulburi.

Trăiesc doar în imaginație. Cândva suferința îmi era străină. Mă întreb de ce ne-am îndepărtat atât de mult! Răspunsul nu-l știe nimeni, poate doar stelele, ele licăresc, dar sunt mute. Încerc să-mi dau seama de ce m-am schimbat așa de mult, de ce nu mai pot să alerg cu picioarele goale prin praful copilăriei... Sunt o durere surdă, slănjenitoare.

Mi-e dor de tine! Îmi aduc aminte câte obișnuiam să facem împreună! Eram fericite, nu? Acum nu mai sunt...

Chiar și primăvara, îmi provoacă o bucurie trecătoare.

Poate că ar fi trebuit să luptăm mai mult una pentru cealaltă. Încă aștept să se deschidă ușa. Te văd intrând dulce, firavă, suavă. În mâna ta stă fericirea, prietenă mea!

Bogdan Ciavrescu, a X-a A

Raluca-Daniela Semeniu, a XI-a H

Erika

Cristina Szilagyi X-a F

Era odată ca niciodată un împărat care avea doar o fată, pe care o chema Erika. Și această fată a lui era tare cuminte și frumoasă, cum nu se mai văzuse până atunci pe nicăieri. Câștigase până și concursul de Miss Boboc din țara sa, când încă nu împlinise 13 ani.

Împăratul o iubea ca pe ochii din cap și îi împlinea toate dorințele. Vroia fata să meargă la munte sau să urce Chomolunga, tata se făcea luntre și punte ca ea să poată merge. Vroia să se distreze, tata o urca în avion și o ducea la Disneyland. Vroia fata să meargă la mare, tata alegea cel mai luxos hotel din orice țară vroia aceasta, că doar, na, o fată are tata și ea o viață are, pe care trebuie să o trăiască!

Trecu un an, trecură doi. Fata creștea și, pe zi ce trecea, se făcea tot mai frumoasă, că la soare te puteai uita, dar la dânsa ba. Noroc că s-au mai inventat ochelarii de soare...

Împlini Erika 14 ani. Printre multele cadouri, tatăl îi cumpără un mobil. Ce-i drept, el nu prea știa multe despre telefoane, astfel îi cumpără doar un Nokia 3310. Fata se întristă, dar nu avu ce face. Acceptă cadoul. Că doar era de la tata...

Împlini Erika 15 ani. Tatăl, mai fericit ca niciodată, îi cumpără un calculator. Dar ce să facă ea cu un calculator acum? Era puțin cam târziu, dar...

Cu cât creștea Erika realiza că se apropie vremea de măritat. Gândul acesta o speria, deoarece în toată lumea, ea nu găsise nici un băiat care să o atragă către el. Era prea bună pentru băieții din lumea aceasta... Însă vremea trecea cu pași repezi... Fata de împărat trecea prin viață ca vântul prin papură. Rămânea doar cu unele amintiri și, adesea, chiar și fără astea.

Veni însă și ziua cea mult așteptată... Pe când se plimba singurică văzu un Tânăr. Băiatul era înalt, brunet și cu ochi albastri. Avea o constituție atletică de invizat. Din prima clipă când l-a văzut fata a început să simtă fluturași prin stomac. În urmărea mereu cu privirea, încercând să facă în aşa fel încât să nu-i scape nici o mișcare a Tânărului. Acesta, la rândul lui, se îndrăgosti de fată. Dar el era un simplu "cerșetor", iar ea era fată de împărat... Relația lor era imposibilă! Erika și-a dat seama că s-a îndrăgostit. Era primul băiat care îi plăcea, dar nu îi era permis să-l iubească. Era clar mâna destinului! El a avut curaj și a făcut primul pas, mărturisindu-și sentimentele. Petrecură clipe frumoase împreună vorbind despre una, despre alta. Dar timpul se scurse foarte repede. Acum, fata trebuia să plece. El i-a zis: „Să nu uiți, dragostea învinge totul!”. Erika se depărta cu lacrimi în ochi...

Ea începu să-l vadă peste tot, îi auzea râsul, vocea. Îl visa mereu. I se părea că îi simte parfumul. Fata se schimbă radical. Nu mai mâncă, nu mai dormea, nu mai petreceau. Medita mereu. Dar nimeni nu știa la ce... După câteva zile împăratul o chemă la el. Era speriat deoarece nu o mai văzuse niciodată în starea aceea. Așa că vră să afle ce s-a întâmplat.

-Nimic, răspunse Erika. Nimic...

-Cum nimic? Te-ai schimbat.

-Tată, cred că... cred că m-am îndrăgostit.

Mirat, tatăl răspunse:

-Și abia acum îmi zici? De cine? Cine e norocosul?

-Știi, e... L-am cunoscut la o plimbare...

-Așa... și sigur nu e materialist? Adică nu îți vrea doar banii?

-Tată, el...

Și îi spuse totul.. cu lux de amănunte...

-Fată netrebnică, după ce că și-ai dat tot ce ai vrut, așa mă răsplătești?

-Dar, tată, nu înțelegi... El nu e ca oricare altul. Îl iubesc!

-Tu știi ce e iubirea?

-Da, știi. Am cunoscut-o acum.

-Îți spun o singură dată: el sau eu!

-Tată, te rog...

-Alege!

-Te iubesc mult, tată, dar...

-Pleacă! Să nu te mai întorci acasă!

Tristă, fata plecă. Vroia să-l caute, dar nu știa unde. Așa că o luă încotro bătea vântului. Trecu astfel peste 9 mări și 9 țări. Întreba în stânga și în dreapta, dar el parcă ar fi intrat în pământ.

În timpul unui popas, în timp ce mâncă o pizza, Erika își aminti ultimele cuvinte ale lui Emi: "Dacă vreodată vei vrea să ajungi la mine, să închizi ochii și să crezi cu adevărat că iubirea poate învinge totul... Te vei trezi într-un loc plin de pace și liniște... Va fi multă lume, dar nu trebuie să te sperii. Nu uita că dragostea te conduce acolo. Gândește-te la mine și ai să vezi că va fi bine..."

Deci el știa că ea o să îl caute... De unde? În sfârșit, atunci nu conta. Fata îi urmă exact sfaturile... Începu să-și spună că iubirea trece peste orice obstacol, că învinge totul, că va fi bine... Se simți imediat cuprinsă de ceva și ridicată... Nu știa ce să facă. Își spunea mereu că nimic rău nu se va întâmpla și că Destinul a vrut ca ea să-l iubească tocmai pe Emi.

Când deschise ochii, nu mai recunoscu nimic: era o altă lume. Persoane noi, locuri noi, clădiri noi, totul nou. Însă cel mai mult a mirat-o faptul că toți erau îmbrăcați în alb. De ce? Nu știa să își explice.

În acele momente nu vroia însă decât să-și găsească iubirea. Văzu atunci un porumbel alb care a venit la ea. Acesta a lăsat în urma lui un drum luminat, cu trandafiri albi pe marginea, drum care ducea spre conducătorul acelei lumi. Erika porni pe acest drum. Înainta ușor, neștiind la ce să se aștepte. Deodată văzu o lumină mare și auzi o voce:

-Apropie-te, nu te speria!

I se păru cunoscută vocea. Dar până să se gândească ea, veniră două fete care o prinseră de mâini și o așezară pe scaun. O îmbrăcară în alb și îi desfăcă părul care îi ajungea până aproape de pământ.

-Bine ai venit! Acum ești gata să mergi înaintea Lui, ziseră ele. Stim că nu îți poți explica. Du-te, dar nu îngenunchea, nu trebuie!

Erika nu putea să-și revină, să își explice ce se întâmpla. Porni mai departe pe același drum. Ajunse. Nu ridică ochii și vrău să îngenuncheze.

-Cred că e timpul să afli adevărul, îi zise atunci aceeași voce. Capul sus, privește-mă!

Erika privi în sus și realiză că El era, de fapt, Emi. Era atât de fericită!

-Știi, zise ea. Eu...

-Da, știi. Evina mea. Nu trebuie să te las să te îndrăgostești.

Nu trebuie să vin în lumea ta... Eu sunt împăratul Lumii Albe. Aici e mereu pace și liniște. E doar iubire... Eu nu îmi găseam perechea. Atunci am făcut o călătorie prin lumea ta... și te-am găsit pe tine. Te-am vrut de soție, dar știam că e imposibil. Nu puteam să te iau cu forța de la părinții tăi. Trebuia să pleci tu, din iubire, pentru ca prin iubire să ajungi aici.

-Și acum?

-Acum, dacă vrei să rămâi, vom fi fericiți. Dacă nu, poți să te întorci.

-Nu!...

-Atunci aşa va fi... O copie a ta și una a mea se vor întoarce în acest moment acasă, cu a mea clonă și vor fi fericiți alături de tatăl tău. Copilul nostru se va naște în două lumi: aceasta și lumea ta. Va trăi și va iubi dincolo. Dar tot aici va rămâne.

Cei doi s-au căsătorit și au trăit fericiți până la adânci bătrânețe... și dacă n-or fi murit, mai trăiesc și astăzi. Darsunt bătrâni... și vor sfârși curând...

Felicia-Marilena Macovei, a X-a F

Cristina Szilágy, a X-a F

Cum putem opri Timpul în loc?

Înainte de a răspunde la această întrebare, aş dori să afli răspunsul la alta foarte interesantă: "Ce este Timpul?". Pentru fiecare, timpul reprezintă cu totul altceva: o secundă, un minut, o oră, o lună, un an, o viață... toate sunt timp. Pentru fiecare persoană, un minut poate reprezenta o eternitate sau doar o fracțiune de timp, una neînsemnată. Totuși, timpul este cea mai de preț comoară, nu se câștigă, nu se pierde, el trece nepăsător. O dată trecut, nu se mai întoarce, nu se repetă. Chiar dacă ne place sau nu, el ia în trecerea sa săptă, evenimente, gânduri. Adună tot, este avar. Mai mult, este imprevizibil, cu două fețe. Dacă privim în urmă, multe lucruri se clarifică, dacă ne uităm înainte, ne pierdem în viitor; iar până să ne dăm seama ce se petrece în prezent, acesta devine brusc, trecut. De aceea timpul este atât de prețios. Nimeni nu poate să știe cât timp se va bucura de această comoară deoarece este o barieră care poate fi trecută doar într-un singur sens, fără cale de întoarcere. Oamenii au încercat să opreasă timpul în loc. Nu cred că este posibil să oprești timpul, doar fracțiuni nesemnificative în comparație cu infinitatea acestuia, dar cu o încărcătură sentimentală nepretuită. Clipele trecute pot fi opriți în mintea omului, în susținerea acestuia, prin aducerile-aminte. Însă timpul își pune amprenta asupra acestora, le face să se piardă în negura uitării. Nici o metodă imaginată de om nu aduce veșnicia, pentru că omul este și el trecător spre deosebire de Timp care este etern.

Totuși încă o întrebare mă frământă. De ce oamenii doresc să rețină doar evenimentele plăcute, cele care aduc bucurie sufletească? Dacă dorești să oprești timpul, trebuie să-l accepți și cu cele bune și cu cele rele. Omul nu poate să țină captiv timpul. Timpul se joacă cu noi și nu putem face decât să intrăm în acest joc cu reguli impuse.

Când cineva se dă bătut, alt temerar va încerca să câștige jocul, dar până la urmă toți renunță și Timpul ieșe învingător.

Timpul nu are început, nu are sfârșit, trece nepăsător, săcând nepuțincioase încercările omului de a-l ține captiv. Nu Timpul este ținut captiv de om, ci omul este captiv într-un univers limitat. Timpul se joacă cu noi și cu destinele noastre neînsemnante. Nici un muritor nu va putea vreodată să se razvorbătească, să opreasă acest „joc” în care Timpul este vânător, iar omul, în totdeauna, vânăt.

Adrian Lado , a XII-a A

Cugetări

- ★ Tinerii sunt sclavii visurilor, bătrâni - servitori regrelor.
- ★ Ziua de mâine are nevoie de tineri educați, de oameni care să acționeze, nu numai care să viseze.
- ★ Tinerețea e timpul minunat de a învăța înțelepciunea, bătrânețea pentru a o practica.

Cristina Szilágy, a X-a F

- „Dacă ţii prea ușor dragostea, zboară; dacă o ţii prea strâns, moare. Este unul din misterele vieții.” (Tom T. Hall)
- „Ce este un prieten? Un singur suflet în două inimi.” (Aristotel)
- „Acela care nu a iubit niciodată, înseamnă că nu a trăit niciodată.” (John Gay)
- „O viață fără dragoste este asemenea unui an fără primăvară.” (proverb suedez)
- „Omul nu este decât o trestie, cea mai fragilă din natură, dar o trestie gânditoare.” (Pascal)
- „Nimic nu este mai însăjumătător ca ignoranța activă.” (Goethe)
- „Dorința de a fi iubit pentru ceea ce ești este o reflectare a inimii lui Dumnezeu care se oglindește în inima noastră.” (anonim)
- „Dragostea este asemenea tusei: nu poate fi ascunsă.” (George Herbert)
- „Omul care se răzbună trebuie să sape două morminte.” (proverb chinezesc)

Roxana-Simona Lucescu, a X-a F

Culese...

- ✓ Octavian Goga: „O dragoste apusă e ca un vulcan: niciodată nu poți zice că a trecut pericolul de a izbucni din nou”.
- ✓ Marin Preda: „Umorul ne salvează. A ști să râzi în clipe tragicе înseamnă a stăpâni tragicul”.
- ✓ Delacroix: „Cu cât cauți să placi mai mult la toată lumea, cu atât ești în primejdie să nu fii respectat de nimeni”.
- ✓ C. Huygens: „Viața e un vis, dar a visa nu înseamnă a trăi”.
- ✓ Pascal: „Inima are rațiuni pe care rațiunea nu le cunoaște”.
- ✓ Benito Jeronimo Feijoo: „Toți cei ce știu puțin vor să arate pretutindeni ceea ce știu”.
- ✓ Armando Palacio Valdes: „Nu e nimic mai trist decât tristețea unui om vesel”.
- ✓ Alvin Sprecht: „Succesul înseamnă a continua când ceilalți renunță.”
- ✓ Alfred Adler: „Omul știe mai multe decât înțelege”.
- ✓ Alexandru Vlahuță: „Nu tuturora li-i dat să zboare, dar cății nu știu să se târască”.
- ✓ Adam Mickiewicz: „Cel mai nefericit dintre toți este cel care nu mai iubește și nu poate uita c-a iubit”.
- ✓ Lucian Blaga: „Cine nu cade nu se poate înălța”.
  - “Stările sufletești care nu par a avea motive, au motivele cele mai adânci”.
  - “Lupta reușește mai ales celor care iubesc mai mult lupta decât succesul”.
- ✓ L. Andreica: „Nu orice vis merită să devină realitate. Există vise, dorințe care, neîmplinindu-se, ne ajută să trăim mai ușor”.
- ✓ Nichita Stănescu: „Nu trebuie înțelese sentimentele, ele trebuie trăite”.

Iuliana Capverde, a IX-a A

Amor omnia vincit

Când spunem iubire, înțelegem dorința de frumusețe.

Iubirea cuprinde întregul mister al lumii.

Cea mai mare fericire, după aceea de a iubi, e să-ți mărturisești iubirea.

Este greu să judeci pe cel pe care-l iubești.

Omul are nevoie de dragoste ... viața fără iubire nu e decât un mecanism fără sens. A iubi înseamnă a avea lumină-n ochi și a auda muzica divină. Dacă ești om, fiu iubire. Numai pierzând pe cel pe care-l iubești, simți cât îți este de drag.

Iubirea le-nvinge pe toate. Când iubirea este puternică mereu găsești ceva nou, o altă calitate la persoana iubită. Când iubești, ierți orice.

Andreea Luca, a X-a F

Cugetări

- * „Oricine știe sau va ști, că frumusețea fizică se opăște cu anii, iar cea lăuntrică crește și rămâne toată viață.”
- * „După furtunile sufletului, ca și după cele ale naturii, invie florile frumoase pe care le credeam uscate.”
- * „Un prieten într-o viață este mult, doi e foarte mult, trei e aproape imposibil.”
- * „La bine nu poți răsufla de prieteni, la greu rămâi singur.”

Culese de Camelia Dumitrășcuță , a XI-a C

Poetul

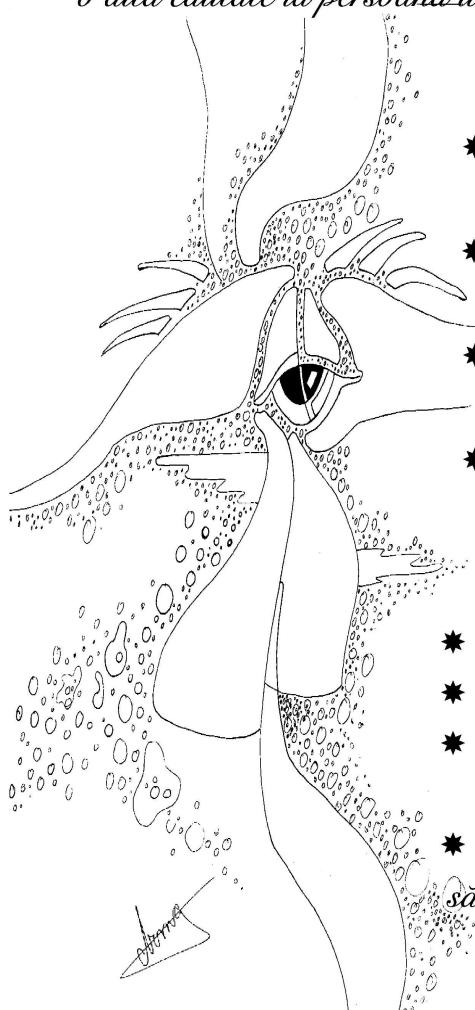
- * pasăre călătoare ce pătrunde în lumi paralele.
- * e o pasăre de foc ce zboară peste mari de cuvinte
- * ale lui poezii sunt râuri de cuvinte magice ce spun timpului povestea sufletului ...
- * transformă cuvintele în „mirabile semințe” ce sădesc veșnicia mintii și a simțirii umane.

Andreea Luca, a X-a F

Ce este poezia?

Fără individuală, nu există poezie mai frumoasă decât cea în care cântă inima. Poezia reprezentă o expresie a emoției, un joc de cuvinte care ne atrage într-o lume magică, în eternitate. E o modalitate de a evada din cotidian, din rutina vieții. În poezie orice cuvânt trebuie să fie aisberg. Poetul își creează o lume pentru a se refugia ori de câte ori nu găsește înțelegere la oamenii obișnuiați, ancoreați în lumea lucrurilor concrete.

Andreea Luca, a X-a F

Vorbe memorabile

Am găsit! Am găsit! (Evrika! Evrika!)

Strigăt de triumf atribuit marelui matematician și fizician grec Arhimede, locuitor al Siracuzei (287- 212 î.H). Regele Hieron, cu care Arhimede era răduț prin alianță, i-a dat să rezolve următoarea problemă: putea oare să dovedească, lăsând-o intactă, că o coroană prezentată ca fiind din aur curat conține și argint? În timp ce Arhimede căuta soluția, se zice că, făcând baie într-o cadă, a fost surprins de faptul că trupul său, scufundat în apă și părea mai ușor. Astfel a ajuns să enunțe faimosul său principiu de hidrostatică. Exaltat de descoperirea sa, Arhimede ar fi ieșit din baie, începând să alerge gol pe străzile Siracuzei și strigând „Am găsit! Am găsit!”. În pronunțarea neogreacă cuvântul sună: „Evrika!”.

Am venit, am văzut, am învins (Veni, vidi, vici)

Cuvinte atribuite lui Iulius Cezar, atât de Plutarh cât și de Suetoniu. În momentul războiului din Pont, Cezar (100- 44 î.H), cu un an înainte, la 9 august 48 î.H, îl înfrânsese pe Pompei de la Farsalos, în Tesalia, ceea ce îi consolidase reputația și puterea. Însă curând ostilitățile reîncep în Orient, la instigarea lui Farnaces al II-lea, regele Pontului, fiul lui Mitriade. Cezar merge împotriva lui „cu trei legiuni, îl înfruntă într-o mare bătălie de lângă Zela, îi zdobește armata și îl alungă din Pont. <<Veni, vidi, vici>> sunt curvintele prin care Cezar îl informează de biruință, de iuțeala ei și de caracterul ei hotărâtor pe unul din prietenii săi din Roma, Amantius Plutarh. „În timpul triumfului el a pus să fie dus în cortegiu și o tablă pe care, în loc de înșirarea, după obicei, a faptelor de război, scria doar: <<Veni, vidi, vici>>, vrând să arate astfel promptitudinea a executării lor” (Suetoniu).

Ce am scris, rămâne scris (Hó ghégrapha, ghégrapha quod scripsi, scripsi)

Răspunsul lui Pilat din Pont către preotii templului din Ierusalim. Iisus fusese condamnat la moarte. În Evanghelia după Ioan stă scris: „Pilat a scris o inscripție pe care a pus-o pe cruce: <<Iisus Nazarineanul, Regele Iudeilor>>. Mulți iudei au citit-o, pentru că locul unde era răstignit Iisus era aproape de cetate și pentru că era scrisă în ebraică, în latină și în greacă. Arhiereii iudeilor i-au spus lui Pilat: <<Nu scrie Regele iudeilor, ci scrie că el a spus: Sunt regele iudeilor>>. Pilat a răspuns: <<Ce am scris, rămâne scris>> (Ioan, 19, 19-22).

Dați Cezarului ce este al Cezarului (Apódote tá káisaros káisari reddite quae sunt caesaris caesari)

Un grup de farisei și de partizani ai regelui Irod încearcă să-l pună pe Iisus în încurcătură: „Spune-ne ce crezi: este îngăduit să plătim bir Cezarului?”. Iisus le cere o monedă din cele cu care se plătea birul, pe care era chipul împăratului Romei: „<<Chipul acesta și slovele scrise pe ea ale cui sunt?>> <<Ale Cezarului>> au răspuns. Atunci El le-a zis <<Dați-i Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu>>” (Matei, 22,17-22).

Ce vremuri, ce moravuri! (O tempora! O mores!)

Apostrofă a lui Cicero în exordiul primei Catilinare, discurs prin care, la 7 noiembrie 63 î.H, marele orator, consul în anul acela, denunță în fața Senatului conspirația patricianului Lucius Sergius Catilina (108-62 î.H) împotriva Senatului. Vorba s-a folosit mereu ca expresie retorică a indignării împotriva degradării vremurilor și societății.

Irina Iasinovschi, a X-a A

După François Bluche,
„Vorbe memorabile explicate în contextul lor istoric”

Câte ceva despre...

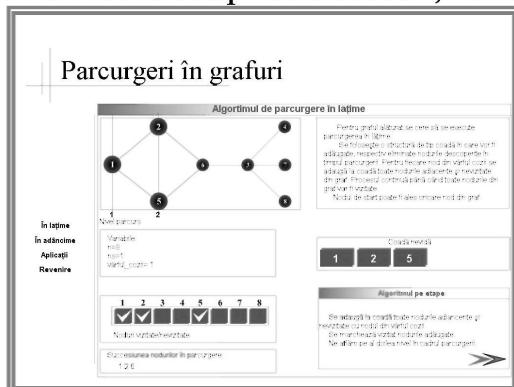
INFORMATICĂ

Ce reprezintă softul educațional ?

Un soft educațional se definește ca un produs program construit pentru a putea fi utilizat în organizarea unor situații de învățare. Produsul este special conceput pentru a învăța, în același timp asigurând o interacțiune flexibilă elev-computer sau computer-profesor.

După funcția pedagogică specifică în cadrul procesului de instruire, softul educațional poate fi clasificat astfel:

Soft educational pentru prezentare interactivă de noi cunoștințe. Acesta presupune utilizarea nemijlocită a calculatorului în procesul predării și în timpul lecțiilor de laborator. Materialul de învățat se prezintă pe baza unui anumit tip de interacțiune. După cum această interacțiune este controlată de computer sau de elev, vorbim despre un dialog tutorial sau de investigare.

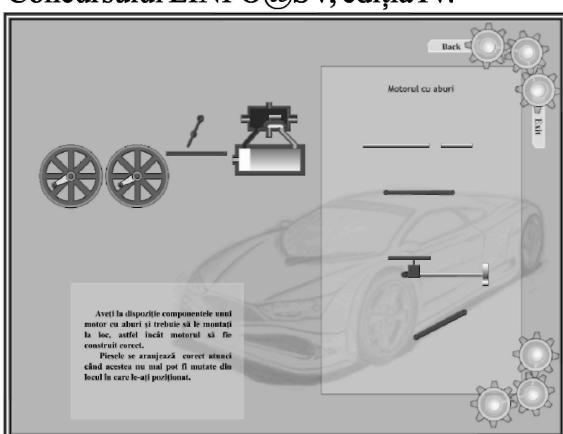
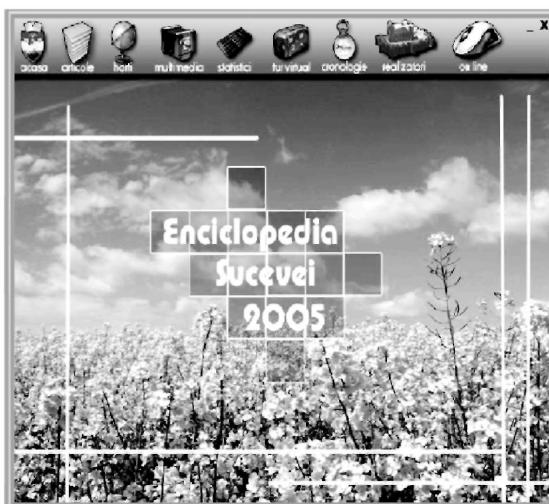

Tutorialul preia una dintre funcțiile profesorului fiind produs pentru însușirea de noi cunoștințe. În general softul funcționează astfel:

- precizează una sau mai multe secvențe cu informații;
- solicită elevului să răspundă la o întrebare, să rezolve un exercițiu;
- prezintă aprecierea răspunsului și introduce secvența următoare ținând cont de răspunsul elevului sau nu.

Materialul este împărțit în mai multe module (capitole), fiecare putând fi parcurs în 15 -20 minute. Se oferă acces prin intermediul unor meniuri la diverse informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru propuse elevului. Figura de mai sus prezintă o captură de imagine dintr-un astfel de soft. Lucrarea se numește „Teoria grafurilor” și a obținut Marele premiu al concursului LINFO@SV, ediția II.

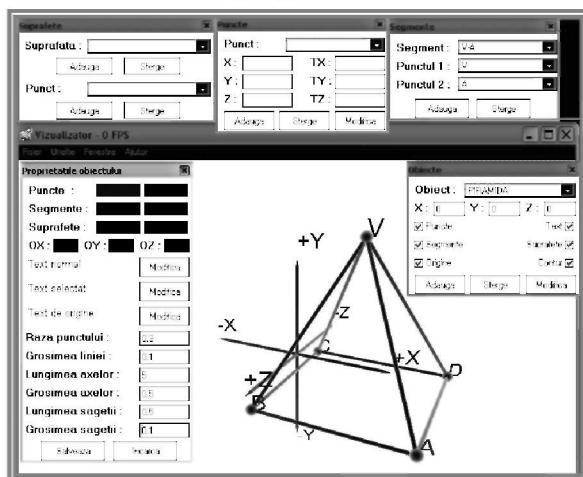
Softul de investigare: la utilizarea acestui tip de soft nu se oferă elevului informațiile ca atare, ci un mediu de unde elevul poate să extragă informațiile necesare pentru rezolvarea sarcinii propuse sau pentru alt scop pe baza unui set de reguli. Drumul parcurs este determinat într-o mare măsură de inițierea celui care învăță. Aplicațiile multimedia ce prezintă un anumit subiect pot fi considerate drept softuri de investigare: Enciclopedia Britanică, Microsoft Encarta. Figura următoare ilustrează meniul principal al lucrării „Enciclopedia Sucevei”, soft de investigare realizat de Adrian Grigoruță (cl. a XII-a B), Claudiu Bodea și Petrică Lungu (cl. a XI-a E)-Marele premiu al Concursului LINFO@SV, ediția IV.

Soft educațional pentru exersarea asistată de calculator (Computer Assisted Training) când elevului i se pun la dispoziție programe care îl ajută la fixarea cunoștințelor dobândite anterior și la dobândirea unor deprinderi specifice unei discipline școlare, prin seturi de sarcini repetitive. Figura alăturată ilustrează un astfel de program, unde se cere elevului poziționarea corectă a pieselor unui motor cu aburi. Lucrarea se numește „Motoare termice”, a fost realizată de Cristi Persic și Cristi Isac (promoția 2004), fiind premiată la Concursul LINFO@SV, ediția III.

Soft educațional pentru verificare asistată de calculator (Computer Assisted Testing) presupune existența unor programe capabile să testeze nivelul de pregătire a elevilor și să evalueze răspunsurile acestora. O interfață prietenoasă om-calculator va asigura afișarea celor mai adecvate mesaje atât în cazul unui răspuns corect cât și la neîndeplinirea unor baremuri. Programele de test pot fi incluse fie în lecții cu caracter recapitativ, de verificare a cunoștințelor, fie în pregătirile curente pentru fixarea cunoștințelor transmise. În lucrarea „Vlad Țepeș” (Premiul I, concursul

LINFO@SV, ediția IV) realizată de Cristi Prodan (a XII-a A) și Bogdan Gavrilăescu (a X-a A), este inclus un astfel de program de testare a cunoștințelor.

De obicei, *eficacitatea unui soft* se evaluează în funcție de criteriile:

- natura problemei rezolvate, gradul ei de dificultate, aria de cuprindere;
- structura internă a programului;
- funcționarea softului din punctul de vedere al utilizatorului.

Elaborarea unui capitol revine, în ultima instanță, la elaborarea conținutului de text, grafică, a proprietății de static sau dinamic a fiecărui ecran în parte. Din această perspectivă, un soft educațional trebuie să conțină un mod clar și accesibil de autoprezentare prin care să poată răspunde în orice moment la următoarele întrebări ale utilizatorului:

- ✓ unde sunt în acest moment?
- ✓ ce procedură execut?
- ✓ pe ce drum am ajuns aici?
- ✓ ce alternative există din acest punct?

Sarcinile de lucru din cadrul unui program de instruire trebuie astfel concepute încât să ofere elevului ocazia de a parcurge toate etapele unui *act complet de învățare*: primul contact cu un nou concept, aplicarea cunoștințelor recent dobândite în situații mai mult sau mai puțin noi, reactualizarea cunoștințelor după un anumit interval de timp, eventual în conexiune cu alte cunoștințe.

Programul de instruire trebuie să ofere elevului și posibilitatea de a verifica corectitudinea activității sale. Eficiența confirmării aprecierii răspunsului depinde de:

- modul specific în care se realizează (în termeni *corect-greșit* sau cu indicarea precisă a greșelii);
- durata în timp care separă performanța de aprecierea ei (teste cu rezultat la sfârșit sau după fiecare probă).

Pentru cei interesați, mai multe informații despre modul de realizare a unui soft educațional se găsesc la adresele

<http://kappa.ro/idgro/cworld/cw7-16-1.html>

<http://www.1educat.ro>

Soft educațional de simulare. Un soft de simulare permite realizarea controlată a unui fenomen sau sistem real prin intermediul unui model care are un comportament analog. Astfel de programe oferă posibilitatea manipulării unor parametri și posibilitatea observării modelului în care se schimbă comportamentul sistemului ca răspuns la modificările operate, ceea ce facilitează înțelegerea modelului său de funcționare. Andrei Mihai (promoția 2003) a realizat 3D G.E., un program al cărui scop este de a modela figurile geometrice în spațiu, care permite simularea operațiilor de transformare a obiectelor: rotire, mutare, micșorare, mărire, secționare.(Premiul I, LINFO@SV, ediția II)

prof. Corina Mocanu

Concursul de creativitate software LINFO@SV

De patru ani ne-am obișnuit ca începutul lunii februarie să debuteze cu un concurs de creativitate software organizat de *Liceul de Informatică „Spiru Haret” din Suceava*. Această competiție permite elevilor să lucreze în echipă, să-și distribuie sarcinile de lucru, le stimulează imaginația și le dezvoltă gustul artistic prin realizarea unor programe informaticice cu interfețe prietenoase, intuitive. Pe toată durata elaborării proiectului, elevii și profesorii lucrează împreună, elevii devenind practic partenerii profesorului.

Dacă la prima ediție a concursului au participat elevi de liceu și cadre didactice numai din județul Suceava, la ediția a IV-a, ce s-a desfășurat în perioada 4-6 februarie 2005, au concurat elevi din învățământul primar, gimnazial și de liceu din 10 județe ale țării. Cei aproximativ 100 de elevi au prezentat la concurs 91 de lucrări software după cum urmează: 37 de lucrări la secțiunea pagini Web, 20 de lucrări la secțiunea soft utilitar, 15 lucrări la secțiunea soft educațional, 11 lucrări la secțiunea *Lumea algoritmilor* (clasele a VII-a și a VIII-a) și 8 lucrări la secțiunea *Lumea poveștilor* (clasele a III-a și a IV-a). Pentru a afla premianții la aceste secțiuni și imagini din timpul concursului, puteți accesa site-ul Liceului de Informatică „Spiru Haret” la adresa: www.svnet.ro.

Festivitatea de premiere a avut loc în aula Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava. Ea a fost precedată de o sesiune de comunicări ce a debutat cu lucrarea *Desvoltarea aplicatiilor pentru Microsoft Windows XP Tablet PC Edition* realizată de doi foști elevi ai liceului nostru care în prezent sunt studenți la Universitatea Babes Bolyai din Cluj - Silviu Niculiță și Andrei Mihai. În continuarea acestui eveniment reprezentanții firmei **Microsoft** România ne-au prezentat o parte din programele pe care această companie le desfășoară la noi în țară în domeniul educației (*Sanda Foamete* a prezentat programul *Parteneri pentru educație*, *Tudor Galoș* ne-a prezentat pachetul *Microsoft Office 2003*, *Alexandru Pruteanu*, a adus la cunoștința profesorilor, elevilor și părintilor aflați în sală modelul centrului *Microsoft IT Academy*, care reprezintă o soluție bazată pe dezvoltarea unor centre fizice și virtuale, care să dezvolte comunitățile de educatori prin instruire și dezvoltare personală).

În continuarea maratonului informațional, domnul *Gheorghe Radu*, lector la Academia Forțelor Aeriene din Brașov și reprezentantul **Asociației Române de Resurse Educaționale** din România, a prezentat elevilor și profesorilor aflați în sală CD-ul educațional intitulat *Internet pentru profesori, 2004*. Acest material se adresează învățătorilor și profesorilor care doresc să utilizeze noile tehnologii în activitatea didactică. Reprezentantul firmei **Softwin** - *Mirela Toma*, a prezentat pe larg pachetul de lecții intuitive realizat de compania pe care o reprezintă pentru disciplinele biologie, fizică, chimie și geografie și conceptul *Înveți cu plăcere*.

Vă prezint în continuare câteva impresii ale participanților la această activitate:

➤ „Concursul LINFO@SV a adunat laolaltă profesori și elevi din mai multe colțuri ale țării. Evenimentul a dovedit că participanții au în comun, dincolo de pasiunea pentru informatică și

aplicațiile informaticice, comunicarea, mai ales comunicarea între generații.”

Sanda Foamete,

Manager de Programe Educaționale Microsoft România

➤ „Concursul LINFO@SV de la Suceava a fost o experiență interesantă atât pentru profesori, cât mai ales pentru elevi, drept pentru care avem o singură întrebare: când va avea loc ediția următoare? Invităm (în calitate de participanți la această ediție) și reprezentanți ai altor școli să participe, fiind spre câștigul elevilor și al școlii în general. De asemenea ne dorim să fie organizate cât mai multe astfel de manifestări. Astfel vor fi încurajate inițiativa și competiția generației tinere în a crea lucruri noi în IT.”

prof. Oana Condur,

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” București

➤ „Ne-ați oferit ocazia nouă, profesorilor, de a ne întâlni, elevilor, de a intra în competiție și tuturor, de a cunoaște ultimele nouătăți în domeniu, cu ocazia comunicărilor de ieri. De asemenea, vă mulțumesc pentru atenția discretă pe care ne-ați acordat-o, pentru a ne simți bine, participanți și “arbitri” laolaltă..”

prof. Liliana Arici,

Colegiul Național „Nicolae Bălcescu” Brăila

Concursul de creativitate software LINFO@SV a fost sponsorizat de Microsoft România, Fundația Cooperation Humanitaire Luxembourg ONG, Softwin, Accept Software din Suceava, McDonald's, SC Tipolidana SRL și Sedcomlibris SA Suceava. Le mulțumim încă o dată pentru sprijinul acordat. De asemenea invit elevii să se implice în elaborarea de produse software și îi aștepțăm cu drag să participe la ediția a V-a a Concursului de creativitate software LINFO@SV din anul 2006.

prof. Mihaela Morar

*Ștefan-Petrică Lungu
Claudiu Bodea, Adrian Grigoruță*

Cristian-Andrei Prodan

Bogdan-Lucian Gavrilăescu

CHIMIE**Cerneluri simpatice**

Există numeroase substanțe naturale sau chimice cu care se poate scrie fără să se observe nimic vizibil, în mod obișnuit, dar scrisul apare clar în anumite condiții "secrete". Iată câteva procedee și rețete, dar, la oricare vă veți opri, aveți grijă să folosiți numai penițe noi, curate.

- ☺ Scrieți pe orice foaie de hârtie albă cu suc (zeamă) de ceapă, portocală, lămâie sau cu o soluție de sare de lămâie. Scrisul apare prin încălzirea hârtiei la un bec electric sau prin călcare cu fierul de rufe.
- ☺ Scrieți cu o soluție de nitrat de argint (creion care poate fi procurat de la farmacie) stând într-o cameră slab luminată. Expunând apoi textul la lumina soarelui mesajul apare într-o culoare brună neagră.
- ☺ Scrieți cu o soluție de clorură de cobalt. Dacă veți încălzi apoi hârtia la căldura unui bec de 60W, scrisul apare în albastru, dar va dispare din nou când hârtia se va răci. Operația se poate repeta de mai multe ori.

prof. Aurica Pintilie

Radu Luchian, a X-a F

Sfaturi utile

- ↳ Consumați pâine integrală sau neagră, contribuie la menținerea unui sistem cardiovascular sănătos și nu numai, prin conținutul mai mare de magneziu.
- ↳ Nu gătiți în vase de aluminiu pentru că acestea distrug fluorul care întărește oasele și reduce frecvența cariilor dentare.
- ↳ Nu consumați exagerat alimente conservate cu ajutorul sării de bucătărie, retenția de sodiu determină apariția edemelor
- ↳ Cantitatea de potasiu din organism poate scădea sub limita admisă în cazul unui consum important de cafea, alcool sau dulciuri generând stări de oboseală musculară.
- ↳ Eficacitatea calciului este mărită de vitaminele A, C, D și de mineralele Fe, Mg, P.
- ↳ Primăvara consumați spanac și mai multe verdețuri care conțin fier, mărzind rezistența la îmbolnăviri.
- ↳ Prin prepararea mâncărurilor în vase de cupru se poate aduce organismului un supliment din acest mineral care condiționează fixarea fierului și concură la formarea hemoglobinei, asigurând un efect energizant.
- ↳ Consumați fructe și legume crude, sucuri naturale, pentru a vă asigura necesarul de elemente și vitamine.
- ↳ Consumați apă din surse naturale, sucuri de fructe și legume, câte șase pahare, zilnic, pentru o bună stare de sănătate.
- ↳ Dacă am compara organismul uman cu un motor cu combustie internă și am considera vitaminele ca fiind bujiile acestuia, atunci ne-am putea face o idee despre felul în care acționează aceste uimitoare substanțe.

prof. Aurica Pintilie

Cristina Szilágyi, Radu Luchian, a X-a F

Stiați că ...

Li	B		H		He
Na	F				
K	Ca	Sc	V	Gr	Fe
Sr	Zr	Nb	Tc	Rh	Ni
Rb	Y	Ta	Mo	Ru	Pd
Ba	Lu	Hf	W	Re	Os
Fr	Lr	Ump	Ums	Ir	Pt
					Hg
La	Ce	Pr	Nd	Sm	Gd
Ac	Pa		Np	Pu	Cm

Radu Luchian, a X-a F

? Un om consumă anual de la 5 la 10 kilograme **sare**.

? **Calciul** reprezintă 1,65% din masa omului. Se află în schelet, tendoane, mușchi, nervi. Fixarea lui necesită vitaminele D₂ și C, fosfor, magneziu, fluor, cupru.

? Se găsește în lactate, brânzeturi, cereale, spanac, țelină.

? **Sodiul și potasiu** alcalinizează sângele. Potasiul este tonic muscular, prevenind oboseala musculară. Îl întâlnim în grâu, orez, struguri, varză, fasole, praz, ceapă, ulei de măslini, cartofi, pere, banane.

? **Magneziul** are rol imunitar, în activitatea musculară, cardiovasculară, hepatobiliară, nervoasă și în tratarea reumatismului și a cancerului.

? Un om, care cântărește 70 kilograme, conține 50 Kg apă. În afara de apă, corpul omenesc mai conține circa 12Kg carbon, 2Kg azot 1 Kg calciu, 700 g fosfor, 175g sulf, 170g sare, 35g magneziu, 21g potasiu, 3g fier, etc. ?

? **Fierul** este constituent al hemoglobinei. Lipsa lui scade randamentul intelectual. Vitamina C favorizează absorția fierului.

? **Zincul** acționează în organism ca un veritabil "agent de circulație". Controlează și reglează procesele metabolice, activitatea enzimelor și menține integritatea celulelor. Catalizează diferite reacții biochimice, este indispensabil în biosinteza proteinelor, are un rol important în menținerea echilibrului acidobazic.

? ... întotdeauna în stomacul unui om sănătos se găsește HCl, iar în cazul în care se găsește în cantitate insuficientă se administrează sub formă de medicament?

? **Seleniul** face parte din substanțele antioxidantă cu un rol deosebit de important în menținerea sănătății. Seleniul împiedică sau cel puțin încetinește îmbătrânirea țesuturilor. Neutralizează efectul unor substanțe cancerigene. Este foarte util pentru menținerea funcției de secreție a pancreasului și menținerea elasticității țesuturilor.

? Cantitatea de **crom** din organism scade proporțional cu înaintarea în vîrstă. Lipsa cromului crește sensibilitatea la glucide și poate duce la creșterea în greutate sau la diabet zaharat, produce creșterea nivelului de colesterol sanguin.

? Principalele componente ale organismului uman sunt nemetalele: C, O, H, și N.

? La analiza compoziției elementare a corpului omenesc s-a calculat că cele patru elemente (C, H, O, N) reprezintă laolaltă 96,54%, iar din cele 90 de elemente chimice existente în natură, peste 60 se află în compoziția organismului uman, numite bioelemente. 1,91% din compoziția elementară reprezintă metalele: Ca, K, Na și Mg, iar 1,55% P, S și Cl.

? Aceste 11 elemente (C, H, O, N, P, S, Cl, K, Ca, Mg, Si) constituie 99,9% din masa corpului omenesc. Celelalte 50 elemente ale materiei vii numite microelemente, au rol catalitic, principalele fiind: Li, B, Al, Ti, V, Cr, Mn, Fe, Co, Ni, Zn, As, Se, Rb, Mo, Sn, I, Cs și Pb. Acestea intră în compoziția diferitelor vitamine, hormoni și enzime.

BIOLOGIE**Sănătatea alimentației**

Alimentația a jucat mereu un rol de prim ordin în viața omului, atât ca individ, cât și ca ființă socială. Calitățile și defectele acesteia influențează în mod hotărâtor starea de sănătate, iar știința modernă a nutriției aprofundează numeroasele fațete ale legăturii fundamentale dintre om și aliment.

Hrana pe care o consumăm astăzi este prelucrată, concentrată, rafinată, îndulcită, sărată și procesată chimic în fel și chip pentru a produce senzații gustative deosebite, dar este bogată în calorii și săracă în substanțe nutritive. Alimentele hrănitoare, bogate în fibre, reprezintă astăzi numai 22% din totalul caloriilor unei zile, în timp ce consumul de grăsime aproape s-a dublat, iar cel de zahăr a crescut cu peste 200%.

Noi, românii, mâncăm prea mult zahar, prea multe grăsimi și prea multă sare, consumăm alimente cu multe calorii și uneori de prea multe ori pe zi. Acest „belșug” ajută la punerea temeliei pentru apariția bolilor coronare, a accidentelor vasculare cerebrale, a hipertensiunii, artritei, diabetului cu debut la maturitate, a obezității și a câtorva tipuri de cancer. Bolile menționate sunt responsabile de trei sferturi din totalul deceselor, iar apariția lor este legată și de modul în care ne alimentăm.

Alimentația sănătoasă se referă atât la cantitatea alimentelor și distribuția lor pe mese, cât și la tipul și calitatea acestor elemente. În cursul unei zile, masa de dimineată, gustarea și masa de prânz trebuie să aibă ponderea cea mai mare și nu cina. După cum spune chiar un proverb: „Masa de dimineată mânânc-o singur, cea de prânz împarte-o cu prietenii, iar cea de seară dă-o dușmanilor.”

În ceea ce privește calitatea alimentației, trebuie respectate trei reguli. Prima se referă la diversificarea alimentelor, a doua la faptul că cerealele, fructele și legumele trebuie să aducă majoritatea caloriilor pe care le consumăm, iar restul pot proveni de la produsele lactate degresate, pui, pește, carne albă. În fine, a treia regulă este menținerea unui echilibru între aportul de calorii și consumul de calorii, adică nu mâncăți mai mult decât poate utiliza corpul.

Există 14 pași în construirea unei alimentații sănătoase:

- Limitați aportul total de lipide care nu trebuie să depășească 30% din totalul caloriilor zilnice. Aceasta se poate face prin consumul de carne albă, pui (fără piele), pește, produse lactate semidegresate. În plus evitați să consumați prea multe grăsimi animale sau vegetale ori produse care le conțin: maioneză, uleiuri, sosuri, mâncare deshidratată.
- Limitați aportul de lipide saturate care cresc nivelul colesterolului și care se găsesc în special în produse de origine animală.
- Mențineți aportul de colesterol sub 300 mg pe zi. Colesterolul se găsește în produse animale ca lactatele, gălbenușul de ou, carne de porc.
- Mâncăți alimente bogate în carbohidrați complecsi, substanțe care trebuie să contribuie cu cel puțin 55% din totalul caloriilor zilnice. Consumați fructe și legume, cereale, de preferat integrale, pentru a obține cele 20-30 g de fibre necesare zilnic, ca și aportul necesar de vitamine, minerale și alte substanțe esențiale pentru o bună stare de sănătate.
- Evitați consumul unor cantități mari de zahăr.
- Asigurați-vă că includeți în dietă fructe și legume colorate verzi, portocalii, galbene și roșii. Antioxidanții și alți nutrienti pe care îi conțin protejează organismul de cancer și alte boli.
- Mențineți aportul de proteine moderat. Ele nu ar trebui să depășească 12% din totalul caloriilor zilnice. Alegeti surse de proteine care au conținut scăzut în grăsimi.
- Mâncăți variat, nu încercați să vă asigurați aportul de nutrienti din puține produse.
- Limitați aportul de sare la maximum 2400 mg pe zi. Aceasta înseamnă aproximativ o linguriță de sare. Nu puneti sare în exces și nu puneti sarea pe masă.
- Mențineți un aport adecvat de calciu, esențial pentru sănătatea dinților și a oaselor. Alegeti produse bogate în calciu, dar sărăce în grăsimi(ex: produse lactate semi/degresate).
- Încercați să vă luați vitaminele și mineralele din alimente și nu din suplimente (cu excepțiile menționate în continuare). Suplimentele nu pot înlocui o dietă sănătoasă.
- Puteți considera aport de suplimente de antioxidantă vitamina E (200 sau 800UI) și vitamina C (250-500mg/zi). Chiar dacă mâncăți sănătos este puțin probabil să aveți cantitatea necesară din aceste două vitamine.

➤ Mențineți-vă o greutate acceptabilă. Asigurați-vă un echilibru între aportul de calorii și consumarea acestora. Dacă mâncăți alimente sărace în grăsimi și foarte bine, dar este important să faceți și exerciții fizice.

➤ Alcoolul trebuie consumat în cantități mici, inclusiv în ceea ce privește berea și vinul. Acestea aduce un surplus de calorii și favorizează apariția unor boli.

Și încă un fapt important: nu e nici o bucurie să trăiești mult, dar cu pierderea facultăților fizice și intelectuale. Realitatea de zi cu zi arată că, deși unele persoane au atins vârste respectabile, de 80-90 de ani, acestea au murit, de fapt, fizic și intelectual de la 60-70 de ani, în mare parte datorită accidentelor vasculare. Important este să trăiești 80-90 de ani cu fizicul și cu mintea de 60-70 de ani și aceasta este posibil în mare măsură cu ajutorul unei diete sănătoase.

prof. Gabriela Grigoraș

Bibliografie: suport de curs „Curs de Formare pentru Formatori” în cadrul „Programului Național de Educație pentru Sănătate în Școala Românească”

Propuneri de subiecte cu grad ridicat de dificultate

I. Leziunea ramurii auditive a nervului VIII stâng determină imposibilitatea decodificării impulsurilor auditive în emisfera stângă.

Această afirmație este: adevărată/falsă

1. Încercuiți litera din dreptul variantei corecte;
2. Argumentați pe scurt (2-3 fraze) răspunsul dat.

II. Realizați un eseu cu tema “Nervii acustico-vestibulari și conexiunile directe și indirecte cu formațiunile subcorticale” după următorul plan:

- ✓ definiția nervilor;
- ✓ caracterizarea nervilor acustico-vestibulari;
- ✓ caracterizarea structurilor nervoase subcorticale care primesc impulsuri de la receptorii conectați cu nervii menționați și evidențierea funcțiilor acestora.

Barem de evaluare

I. 1. b)

2. În argument să se regăsească informația conform căreia impulsurile transmise prin ramura auditivă a nervului VIII ajung la nucleii cohleari unde se face sinapsa cu deutoneuronii căii auditive și că axonii deutoneuronilor se încrucișează parțial la nivelul trunchiului în drumul spre cortex. De aici concluzia că impulsurile transmise de la urechea stângă ajung în ariile auditive din ambele emisfere.

II. 1. definiția nervilor

2. nervii VIII acustico-vestibulari (vestibulo-cohleari): nervi senzoriali, originea aparentă, structura (2 ramuri, auditivă și vestibulară), originea reală (ganglionul Corti, ganglionul Scarpa), distribuție (celule senzoriale auditivă și vestibulară), funcții (auditivă și vestibulară).

3. structuri subcorticale conexe direct și indirect cu nervii VIII

- conexiuni directe (cu nucleii vestibulari, cu nucleii cohleari, cu cerebelul).

- conexiuni indirekte:

- cu corpuri geniculați mediali
 - prin colaterale ce se desprind din calea auditivă: către substanța reticulată, către nucleul facialului, către coliculii cvadrigemeni inferiori, cu talamusul (al treiea nuron al căii vestibulare).

- prin colaterale care se desprind din calea vestibulară: către arhicerebel, către substanța reticulată, către nucleii nervilor III, IV, VI, către măduvă (fasciculul vestibulo-spinal).

prof. Gabriela Grigoraș

ROMÂNĂ

„În acest caleidoscop de figuri, Caragiale ne arată realitatea în partea ei comică. Dar îndărătul oricărei comedii se ascunde o tragedie.” (Titu Maiorescu)

Caragiale recreează realitatea în opera sa, dar sub o formă comică în care regăsim ironii subtile la adresa personajelor. De fapt, personajele lui Caragiale reprezintă tipologii. De exemplu: Tipătescu este tipul primului- amorez, Pristanda- tipul slujitorului, Zoe- tipul adulterinei și cochetei, Cațavencu- tipul demagogului și aşa mai departe. Rândem în opera sa de politicianii agramați, inculti sau coruși, de cetăeanul tormentat care nu știe cu cine să voteze, de soțiiile imorale ce își conduc soții din umbră, asemenea Zoei.

Titu Maiorescu folosește metafora „caleidoscop de figuri” nu întâmplător, deoarece caleidoscopul este format dintr-un tub în interiorul căruia se găsesc mai multe oglinzi, dispuse astfel încât, mici obiecte colorate așezate între oglinzi să formeze diferite desene simetrice. „Oglinda” este opera lui Caragiale cu ajutorul căreia vedem „desene simetrice” sau personaje simetrice: pe de o parte lumea operei lui Caragiale, pe de alta realitatea cotidiană. Sunt aceleași imagini, aceleași personaje, dar așezate în planuri diferite.

I. L. Caragiale ne arată în opera sa, cu ajutorul comicului, realitatea: oameni cu poziții înalte, de răspundere, aşa-zи „onorabili”, sunt, paradoxal, imorali. Oameni care ar trebui să aibă cultură, paradoxal, sunt inculti și agramați. Aceste personaje comice de care rândem se află peste tot în jurul nostru, căci opera lui Caragiale este mereu actuală.

Când Titu Maiorescu spune că „îndărătul oricărei comedii se ascunde o tragedie”, afirmația pare a fi contradictorie, dar este cât se poate de adevărată. Noi rândem de incultură, de imoralitate, deși ar trebui să ne întristeze faptul că trăim într-o lume în care cei care ne conduc sunt coruși, inculti, imorali. Ar fi de așteptat ca aceștia să fie oameni deosebiți, dar realitatea ne arată contrariul.

În opera lui Caragiale vedem o mare parte a populației bulversată, întrebându-se: „Noi cu cine votăm?”, așteptând ca alții să ia decizii în locul lor. Aceasta este „tragedia” la care face referire Titu Maiorescu și de care noi rândem în opera lui Caragiale.

Teodor Blaj , a XI-a G Pleonasme

aceeași trăsătură comună
a accelera mai repede
acum câțiva ani în urmă
a aduce un aport, un prinos
afirmația mea proprie
alcoolemie în sânge
a alerga fuga
alocuțiu scurtă
altercație verbală
ambele împreună
antecedent vechi
a asigura securitatea
a se aplica în jos
ascultare orală
a aproba pozitiv
aproximativ aproape
autoportretul propriu
a auzi cu propriile-i urechi
averse de ploaie
biografia vieții autorului
caligrafie frumoasă
cel mai optim,perfect
cerere solicitată

concluzie finală
a conlucra alături de
a continua mai departe
contrabandă ilegală
a conviețui împreună
copartener
a dăinui permanent, continuu
a scruta atent
despăgubirea pagubelor
a se dezbrăca de haine
dezastru mare
a ecraniza un film
el însuși chiar
elementar de bază
notorietate publică
obstacol care împiedică
ortografie corectă
ospiciu de nebuni
panoramă de ansamblu
părerea mea personală
perioadă de timp
pneumonie la plămâni
a preferă mai bine,mai mult

procent la sută
gheață rece
greșeală din eroare
greșeală eronată
happy-end fericit
hemoragie de sânge
hepatită la ficat
individ uman
mare magnat
test de verificare
a începe cu începutul
a se interpune între
a intra înăuntru
rodnici și fructos
protagonistul principal
a rezuma pe scurt
sărbătorire festivă
a schița sumar
scurtă alocuțiu
varietate diversă
a surprinde pe neașteptate
hipertensiune mare,ridicată
a extermina în masă

clasa a X-a F

Motivul romantic al lunii în poezia românească

Romantismul a pledat permanent pentru explorarea universului interior al omului, pentru manifestarea fantăziei și pentru exprimarea și promovarea libertății de expresie, a sincerității emotionale și a originalității în creație.

Aceste principii au fost susținute și de Mihail Kogălniceanu în articolul-program „Introducție” din revista „Dacia Literară”, care recomandă scriitorilor să se inspire din natură, istorie și folclorul național.

Tema naturii a fost îmbrățișată de scriitorii români, începând cu perioada preromantică și până astăzi, în atenția lor stând o serie de motive literare cum ar fi cel al lunii.

Dacă soarele este regele zilei, luna este regina nopții, care dă farmec întunericului și impuls sentimentelor umane. Chiar și în poezia populară luna este personificată, fiind martor la evenimentele cheie din viața omului: „*Soarele și luna/Mi-au finit cununa*”, luna fiind prezentă și în creația lui Dosoftei și I. Budai-Deleanu.

În a doua parte a poeziei Zburătorul de I. H. Rădulescu, întâlnim o imagine a lunii, favorizând apariția Zburătorului (alt motiv romantic) și tulburând sufletul fetei inocente, străbătut de primii fiori ai dragostei: „*Tărzie astă seară răsare acum și luna*”.

Grigore Alexandrescu exclamă deplin încântat de farmecul lunii văzute metaforic „*glob rubinos, „colorată și privită de departe”*”: „*Lun-așa încântătoare n-am avut să ammira.../Niciodată astă lună ce înnoată în tărie.../...n-a luminat*” (Răsăritul lunii. La Tismana). Uneori luna are rol de muză inspiratoare: „*Cum însă în tacere s-arată să respire*” (Miezul noptiei).

La D. Bolintineanu, luna realizează concordanță dintre natură și starea sufletească a omului: „*ca un glob de aur luna strălcea*” (Cea din urmă noapte a lui Mihai cel Mare).

Pasionat de folclor, V. Alecsandri evocă luna într-un univers al credințelor populare:2

*„Zamfira tristă... se uită
La cornul Lunii ce se ivise
Vârsând pe frunte-i lumina sa”* (Crai nou)

Deși este poet solar, totuși luna, personificată, își face prezență în Pastelurile sale: „*Gânditoare și tăcută luna-n cale-i se opreste*” (Concert în luncă).

Începând cu poezia lui **Mihai Eminescu**, motivul lunii este tot mai frecvent, căpătând variate semnificații și valori stilistice și conturând diferite imagini artistice. Ea apare asemenea unei ființe blânde, plină de măreție și farmec, e atotștiutoare, rătăcind în arhitectura fantastică a norilor. Poet selenar, Mihai Eminescu vede luna ca o zeitate prin oceanul de stele, dând farmec boltii cerești, răsfrângându-se în oglinda limpede a apelor sau zugrăvind umbre peste câmp sau codri.

„Lunătunci din codri iese
Pe câmp alb ca de zăpadă” (Făt-Frumos din tei)
„Neguri albe strălucite
Naște luna argintie” (Crăiasa din povești)
„Lună, soare și luceferi
El le poartă-n și herb” (Povestea codrului)
„Peste vârfuri trece luna” (Peste vârfuri)
„Părea că printre nouri s-a fost deschis o poartă
Prin care trece albă regina nopții moartă”

(Melancolie)
„Pe un deal răsare luna ca o vatră de jăratic”
(Călin-file din poveste)

„*Luna pe cer trece-așa sfântă și clară*”
(Sara pe deal)

„*Peste-a noptii feerie*
Se ridică mândra luna”
(Somnoroase păsărele)

„*Luna și cu soarele...*”
(Revedere)

„*Iată lacul. Luna plină*
Poleindu-l, îl străbate”
(Lasă-ti lumea)

„*Se cutremura sultanul...*
Vede luna cum plutește...”

„*Vede cum din ceruri luna lunecă și*
se coboară”
(Scrisoarea III)

Luna acompaniază cu razele ei cuplul de îndrăgostiți, alteori ea apare ca element al statoniei, marcă a timpului etern, fiind omniprezentă și omniscientă atât în macro cât și în microcosmos.

„*Luna varsă peste toate voluptoasa ei văpiae,
Ea din noaptea amintirii o vecie-ntreagă scoate...*
Lună tu, stăpâna mării, pe a lumii boltă luneci...
Pe când luna strălucește peste-a tomurilor bracuri...
Cum revarsă luna plină liniștită ei splendoare...
Deopotrivă-i stăpânește raza ta și geniul morții.” (Scrisoarea I)
„*Cum e Fecioara între sfinți/Să luna între stele”* (Luceafărul)

Lunii îi sunt atribuite valori stilistice diverse care sporesc expresivitatea versurilor eminesciene: epitet(albă, argintie, clară, sfântă, galbenă, dulce, mândră, atotștiutoare) sau intră în realizarea unor comparații, metafore, personificări, în ipostaza unei ființe de o frumusețe ireală: „*minune cu umeri goi*” cu „*mâini albe*”, „*Parcă față-i curioasă... E de ceară*”.

La **George Coșbuc**, alt poet solar al literaturii române, luna este o prezență rară, dar el este plăcut impresionat de apariția ei „*gânditoare*”, „*din brădet*”:

„ <i>Iat-o! Plină, dinspre munte Iese luna din brădet</i>	„ <i>Si se-nalță-ncet încet, Gânditoare ca o frunte</i>
---	---

De poet.” (Noapte de vară)

Octavian Goga dezvoltă motivul lunii în manieră eminesciană, văzând-o ca o regină a bolții cerești:

„ <i>Mireasa ceriului albastru Își împânzește-n ape chipul,</i>	„ <i>De vraja ei tresare unda... ”</i>
---	--

(Pe înserate)

La **Alexandru Macedonski** luna apare ca un prilej de meditație nocturnă, marcând concordanța dintre cadrul natural și cel sufletesc al poetului lipsit de inspirație:

„*Si luna-l privește cu ochi oțelit...
Si luna e rece în el și pe cer”* (Noaptea de decembrie)

Și simboliștii sunt atrași de farmecul lunii. **D. Anghel** este fascinat de lumina „*discului lunii*”:

„*Iar luna se coboară pe cer ca o oglindă...
Privesc o semuire de om în discul lunii...
Cunoști tu cine-i omul ce râde-n discul lunii?”* (Nocturnă)

La **Bacovia** luna nu are farmecul și efectul eminescian, ci ea capătă o notă de tristețe specifică poeziei sale, ajutând la conturarea chipului fetei triste, plângând:

„*O fată, prin gratii, plângând,
Se uită ca luna prin ramuri”* (Toamnă)

În poezia lui **Ion Pillat**, luna capătă rol evocator al trecutului „*se revarsă luna ca o fântână plină”* (Scrisoare), „*neaua lunii ninge pe sălcii în zăvoi”* (Ctitorii), „*luna-și lasă razele pieziș”* (Cină).

Vasile Voiculescu personifică luna:

„*Lunecă mâna lunii pe lac/Pletele apei lin se desfac”* (Nocturnă)

Tudor Arghezi compară luna cu secera și cu lanul: „*Luna-și așeză ciobul pe moșie”* (Belsug)

„ <i>Parc-ar fi căzut din cer Luna nouă-ntr-o livadă Pare luna-ntr-adevăr</i>	„ <i>Că-și începe secerișul. Luna s-a suiat în zare Din pământ cât o căldare”</i> (<u>Secera</u>)
---	---

„*Venise de cu noapte cu luna prinsă-n plopi”* (Născocitorul)

În alte poezii argheziene luna semnifică harul creator de care este stăpânit poetul și neliniștea lui în calitate de căutător al frumosului: „*Luna umblă printre case/Îmbrăcată-n ceată fină*”(Creion)

Lucian Blaga asociază luna cu misterul existenței și al cunoașterii sau o asociază iubirii, evocându-le, în egală măsură:

„Numai marginea subțire a lunii
ar mai fi așa de rece
și de-aș putea să i-o sărut
ca buza ta”(Infrigurare)

„c-un strigăt să stingem luna...”
(Madrigal)

„Pe lună, când ne scapără-n argintul nopții
pocalele de vin ca niște ochi de fieră”(Noaptea)

Luna ajută în poezia blagiană la crearea unei atmosfere de vrajă, onnică, plină de delicatețe:

„Atâta liniște-i în jur de-mi pare că aud/Cum se izbesc de geamuri razele de lună”(Liniște)
„De trei zile luna crește ca un fagure...”
„Luna s-a coborât pe-o biblie...”
„Luna s-a-ngrădit c-un curcubeu”
(La mănăstire)

„Sonata lunii de Beethoven
e însăși luna coborâtă pe pământ...”
luna ce umblă prin păduri”
(Sonata lunii)

Ion Barbu, ca poet *livresc*, folosind un limbaj incifrat, ermetic, atribuie alte conotații lunii, fiind atras, mai ales, de apusul ei:

„o carne înnorată/Porni, în melc de abur.../Se lămurea din noapte o inimă de foc”(Ultimul centaur)

Nicolae Labiș prezintă luna din perspectiva copilului însășimântat de moartea căprioarei:

„Când va scăpăta soarele, când va licări luna...”

„De sus, lumina palidă, lunară

Cerneala pe blana-i caldă flori stinse de cireș”(Moartea căprioarei)

La **Şt. A. Doinaş**, luna este în concordanță cu strălucirea „*colților de argint*” ai mistrețului pe care prințul din Levant dorește să-l vâneze, el fiind un simbol al absolutului în creație:

„...e luna lucind prin copaci...”

Atunci asfinți după creștete luna

„Si luna sclipea ca un colț de mistreț...”

și cornul sună, însă foarte puțin”

Ce pasare neagră stă-n lună și plângă?...”

(Mistrețul cu colții de argint)

Pentru **Nichita Stănescu**, luna este motiv de călătorie fantastică pentru aflarea identității, pentru descoperirea sinelui (Focul și gheata), este motiv al visului:

„Toate rudele mele s-au ridicat la cer

alb și strălucitor

s-au aşezat albe și strălucesc

pe cerul fără nori.”

ca și cornul lunii noi

(Pierderea cunoștinței prin cunoaștere)

Totodată, luna este motiv al interogațiilor permanente (Frigul), al cunoașterii prin poezie (Învățăturile cuiva către fiul său). În alte poezii ale lui Nichita Stănescu asociază luna cu iubirea sau cu memoria în poezile Luna în câmp, Ceas cu lună sau în versurile:

„Deodată

cu relieful fără de noimă al lunii”(Sfârșit de anotimp)

m-am trezit atât de departe

„M-apasă luna peste față

și de străin...”

peste piept, peste memorie

ca și cum mi-aș fi învelit simțurile

Cu greutăți de platină...”(Vechi cântec soldătesc)

Poezia Nod 30 reprezintă o mărturisire a aspirației spre fantastic, o jertfă pentru creație și cunoaștere: „*Marea se înroșise de săngele meu/jumătate am căzut într-o parte tăiat,/jumătate am căzut în celalaltă parte tăiat,/luna pierise,/cuțitul se scufundase/marea era roșie/și liniștită/și calmă/și lucioasă.*”

În concluzie, prin puterea sa de strălucire, prin atotputernicia și prin omnisciența ei, luna îndeamnă la meditație, transpunând ființa într-o altă lume, cea creată de om prin imagine. În acest sens luna este o participă sau chiar Ochiul Divin care veghează permanent asupra vieții omului.

prof. Maria Grosariu, prof. Monica Jelea

I want to...

ENGLEZĂ

I want you to be here with me, but you aren't...

I want to walk with you, but I can't...

I want you to make me laugh, but you can't...

I want to hear your voice, but I can't...

I want to smell your perfume, but I can't...

I want to discuss with you about different things, but I can't...

I want you to hug me, but you can't...

I want to see you, but I can't...

I want you to whisper me sweet words, but you can't...

I want you to wish me sweet dreams every night, but you can't...

I want us to be together, but we can't...

Why?

Because I'm here... and you're there...

We have to wait, my love...

Because sometime... somewhere...

We will be together forever...

I love you, my dear love!

Andreea-Felicia Răus, a JX-a D

Roxana-Simona Lucescu, a X-a F

Forever and for always

Night sets over the hills,
The valley's filled with pain and sorrow.
Yet something else has come to mind,
A feeling like no other,
A feeling of compassion.

I know not why I feel like this,
It's just something out of place.
The fire burning up in me
It heats my heart, my soul, my love...
It makes me want to love you more.

It's something new, something I like.
Your love is what I feel tonight...
And I shall share my love with you, I'd give my life, my soul, my mind...
Forever and for always.

An angel's face I find in you,
I cannot lie, this is all true
To hold you in my arms tonight
Tonight our kiss will live forever...
Forever and for always.

Radu Luchian, a X-a F

“Cinderella”

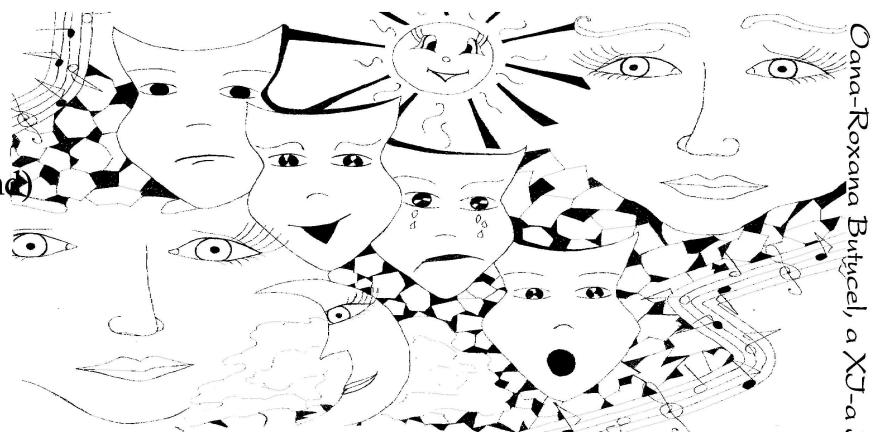
- The Infomaniacs -

Characters:

- 1) Cinderella (Cindy)
- 2) Cinderella's sister (Sister)
- 3) The Fairy Godfather (GF)
- 4) Charlie Manson (Boyfriend)
- 5) Cinderella's date (Guy)
- 6) The Presenter

ACT I

Scene 1

Intro: “You've all probably heard about Cinderella. About the glass shoe, the prince and their story. But it's all wrong!!! Well I'll fill you in on the real story. The guy who's said to have written this story actually travelled through time to our days, and, as he returned home, he wrote all things he had witnessed down in a diary. A servant of his got hold of the diary, published a fact from it and got to be known as the author of Cinderella. Now... this girl... Cinderella, as she was called, was in fact a teenage girl, younger daughter of a mob chief who had to leave the country in order to attend some business, if you know what I mean! (he smiles) So Cinderella got stuck with her older sister... ”

Scene 2

Sister: “Hey you! What are you sniffing there? Better not be drugs!”

*she addresses to Cinderella

Cindy: “Huh? What? Nothing... nothing at all! Why do you ask?”

Sister: “Come clean, I saw you!”

Cindy: “OK, OK, I was doing some powdered sugar, that's all. Ya' know how I like sweets, right?”

Sister: “Hmmm... Yeah!?!... but why were you sniffing it?”

Cindy: “Well I had my tonsils removed so I can't eat for a week, nice way of keeping myself slim If I may say so. I'm all over with fitness.”

Sister: “Listen: make sure you clean up round here. My boyfriend is due to arrive anytime now, to take me to the disco... ”

Cindy: “Oh goody, maybe I could... ”

Sister: “By the way, you're not invited! Plus... you have to stay home and do my homework.”

*sister leaves the stage with a sort of satisfaction laughter

Cindy: “Oh f***, ah... sorry, I meant to say: Oh God, I would have loved to go to the disco... (she moans) Well I'd better get to work.”

*as she starts working, her sister's boyfriend arrives

Scene 3

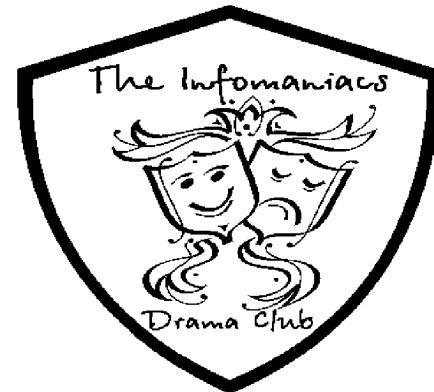
Boyfriend: "Hello there! The name's Ripper, Jack The Ripper. You must be my date!"
 Cindy: "Oh shucks, no... You must be talking about my sister; she'll be here in a moment."
 Boyfriend: "Kinda' strange these blind dates; don't you think so? I don't even know her real name, I only know her nickname from the chat. "
 Cindy: "And what was that?"
 Boyfriend: "Chat!!!"
 Cindy: "No... The nickname!"
 Boyfriend: "Yes, the nickname was Chat! OK?"
 Cindy: "Oh, OK... not to worry, I don't know her name either. I just call her Sister."
 Sister: "Hey there, I'm Sister! Shall we go now?"
 Boyfriend: "I don't know... shall we? Is this like a trick question or something?"

*he starts getting nervous

Sister: "What an idiot! (she whispers) Let's go..."

*they both leave the stage, Cinderella remaining alone

ACT II
Scene 1

Cindy: "Oh, I work and I slave, and what thanks do I get? I wish I were dead!"

*suddenly a fairy dude appears on the stage

GF: "Hey! Stop it... I hate seeing a dame crying."
 Cindy: "Are you my fairy godmother?"
 GF: "What do I look like? A woman? OF COURSE NOT!!! I'm your fairy godfather, I run the business down here."
 Cindy: "Oh, sorry, I didn't know."
 GF: "Of course you didn't, you wouldn't dare to mess with me."
 Cindy: "Ahhh... yeah..."
 GF: "Listen: here's a new passport, new I.D., 10.000\$, a one way ticket to Mexico, and from now on you'll be known as Cindy Crawford, now get going..."
 Cindy: "Wait a minute! What's all this for?"
 GF: "Don't tell me you're not the one who killed Kennedy!"
 Cindy: "But I'm not, I wouldn't hurt a fly. Plus, that happened a long time ago!"
 GF: "Damn watch! Never works, shouldn't have stayed so long at that cocktail party, but Snow White was giving free blow***, ahhh..., never mind."
 Cindy: "Hmmm..., I see!?"
 GF: "Sorry, my fault, must be the wrong address. Ain't getting' any younger you know. I think I troubled you enough. I'm off..."
 Cindy: "Wait! You can still help me."
 GF: "What can an old mob head do for a little girl?"
 Cindy: "Well... I have a small list here..."

*pulls out a huge papyrus, like an enormous shopping list

Cindy: "I need: a cool dress, a tuned BMW and an invitation to the coolest disco in town."

GF: "Hmmm... Let's make it a pair of jeans, a T-shirt, an old Wolswagen Beetle and 2 bucks (\$). Deal?"

Cindy: "I don't know!"

GF: "Fine make it 3 bucks (\$)." "

Cindy: "Deal! And I still get to be known as Cindy Crawford!"

*they shake hands and Cindy leaves for the disco As she arrives she notices one of her leather sneaker is missing so she goes back home

*a guy comes to her house, knocking on the door

ACT III

Scene 1

Guy: "Hey miss! I got your slipper..." "

Cindy: "Thanks, actually that's a sneaker. I was getting worried, I wanted to place a reward for it, do you know that's an original Nike Sneaker? Thanks a lot! Iow ya' one buddy..." "

Guy: "Well actually the name's Guy!" "

Cindy: "Did you say Gay???" "

Guy: "NO!!! I said GUY." "

Cindy: "Oh, ok, I'm Cinderella, you can call me Cindy..." "

Guy: "That's ok I'll call you Cinderella." "

*Cindy pulls out a knife

Cindy: "I insist. Call me Cindy." "

Guy: "Oh... ha ha... OK... So don't I get that reward you were talking about earlier? You know?" "

Cindy: "Oh I know all right. You men are all the same; first you bring me my sneaker, then you ask me out, I suppose next you'll be wanting me to put you down in my will. But since I've never had a date: sure, the reward is a date with yours truly, ME." "

Guy: "So when are you free?" "

Cindy: "Today, Tomorrow, Toyota, I mean all time..." "

Guy: "OK then. Let's go!" "

Cindy: "At last I met my prince charming. Even if he isn't so charming..." "

*she gives GF a signs with her hand like a thanks

Scene 2

GF: "Now there goes one satisfied customer! Well, better go find a cure for AIDS. This whole good deed doing business started to get to me." "

*he leaves the stage and The Presenter enters the stage

Extro: "That my friend was the inside story of Cinderella and her sneaker. On cold nights, you can still find her roaming the streets of Beverly Hills in her new BMW convertible. She got a good deal with GF, no doubt. Who said crime doesn't pay? Actually it doesn't: the GF went to jail, Cinderella had a car accident and she is now in the hospital. Thanks for reading our story!"

Radu Luchian, a X-a F

FRANCEZĂ

La légende de Mamaïa

Située sur une bande de terre longue d'environ 6 kilomètres, entourée d'eau, Mamaïa offre des conditions d'aérothérapie et d'héliothérapie idéales. Connaissez-vous sa légende?

Mamaïa est une forme populaire du mot « maman ». On dit qu'une princesse roumaine, mère d'une fillette, a été enlevée par un prince oriental épris de la jeune et belle femme. La princesse a été emmenée de vive force dans une barque. La fillette, abandonnée sur le rivage de la mer, court dans l'eau en criant : « Mamaïa! » - « Mamaïa! » - tandis que la mer monte autour d'elle. A ce moment d'épouvante, un miracle s'opère : sous les pieds de l'enfant monte une longue et étincelante bande de terre : le territoire de la station d'aujourd'hui.

Alin Ionăș, a XI-a C

Un test

Êtes-vous perspicace ?

- Êtes-vous constamment embarrassé quand vous devez faire un cadeau car vous ne savez pas ce qui fera plaisir ?
- Quand un camarade ment dans le but de vous faire une blague, vous en rendez-vous compte neuf fois sur dix ?
- Vous arrive-t-il de faire de la peine à quelqu'un pour qui vous avez pourtant beaucoup d'affection, et vous ne devinez pas pourquoi ?
- Quand une personne déguise sa voix pour vous faire une blague au téléphone, savez-vous malgré tout très vite qui est cette personne ?
- Savez-vous quand les compliments qu'on vous fait sont faux ?
- Êtes-vous fort en devinettes ?
- Devinez-vous le coupable bien avant la fin du roman policier que vous lisez ou du film que vous voyez ?
- Vous arrive-t-il de faire des gaffes et de ne vous en apercevoir que trop tard ?
- Quand on vous offre un cadeau, savez-vous ce qu'il y a dans le paquet, bien souvent, avant de l'ouvrir ?
- Quand les étrangers parlent devant vous, dans leur langue que vous ignorez totalement, saisissez-vous, cependant, le sens général de leur conversation ?

Marquez un point chaque fois que vous avez répondu "Oui" à l'une des questions suivantes: 2,4,5,6,7.

Marquez un point également pour "Non" à: 1,3,8,9,10.

Faites le total de vos points pour savoir si vous êtes perspicace.

Simona Alexandrovici , a XI-a C

Es-tu un ami irréprochable?

Tu as certainement un excellent ami. Mais, sais-tu être pour lui un ami véritable ? Tes réponses à ces questions vont te le dire.

- Quand tu as un rendez-vous avec un ami t'arranges-tu pour ne jamais le faire attendre?(oui,non)
- Racontes-tu à tout le monde les petits secrets qu'un ami te confie ?(oui,non)
- Es-tu prêt à détourner sur toi, le danger qui court ton ami, même si les conséquences peuvent être dangereuses ?(oui,non)
- Quand on dit des choses désagréables en ta présence sur un ami absent, prends-tu aussitôt sa défense ?(oui, non)
- À l'école quand un ami "sèche" sur un problème, lui souffles-tu la solution ? (oui, non)
- Et même si tu n'es pas très sûr qu'elle soit exacte ?(oui, non)
- Es-tu contrarié quand tu apprends que ton meilleur ami a un autre ami que toi ?(oui, non)
- Partages-tu tes bonbons, tes gâteaux et même tes économies avec ton meilleur ami ? (oui, non)
- Dans ce cas, t'arranges-tu pour garder pour toi la meilleure part ?(oui, non)

Solution du test

Compte un point chaque fois tu as répondu "oui" à l'une des questions suivantes: 1,3,4,5,8.Un point également pour "non": 2,6,7,9.

Fais la compte de tes points.

Si tu as plus de 6 points, tu sais être un excellent ami, tu as bon cœur, et tu mérites que tes amis te soient fidèles.

Entre 3 et 6 points: l'amitié que tu portes à ton meilleure ami n'est jamais tout à fait désinteressée. Tu penses toujours un petit peu à toi. Tes amis s'en apercevront et se détacheront de toi.

Moins de 3 points: tu aimes mieux recevoir que donner. Tu ne dois pas garder tes amis très longtemps. Tu dois souvent te retrouver sans copains et tout triste. Tant pis pour toi.

Bogdan Nechifor, cl.a XI-a C

Commentaire composé : Gide, Les Faux-Monnayeurs

Le Texte :

„Profitons de ce temps d'été qui disperse nos personnages, pour les examiner à loisir. Aussi bien sommes-nous à ce point médian de notre histoire, où son allure se ralentit et semble prendre la direction d'une intrigue. Il se fait fort de préserver Boris : il pourra l'observer tout en plus. Nous avons déjà un Bernard changer ; des passions peuvent le modifier plus encore. Je retrouve sur un carnet quelques phrases où je notais ce que je pensais de lui précédemment :

„J'aurais dû me méfier d'un geste aussi excessif que celui de Bernard au début de son histoire. Il me paraît, à en juger par ses dispositions subséquentes, qu'il y a comme épuisé ; toutes ses réserves d'anarchie, qui sans doute se furent trouvées entretenues s'il avait continué de végéter, ainsi qu'il sied, dans l'oppression de sa famille. A partir de quoi il a vécu en réaction et comme en protestation de ce geste. L'habitude qu'il a prise de la révolte et de l'opposition, le pousse à se révolter contre sa révolte même. Il n'est, sans doute pas, un de mes héros qui m'aït davantage déçu, car il n'en était peut-être pas un qui m'eut fait espérer davantage. Peut-être s'est-il laissé aller à lui-même trop tôt.”

Mais ceci ne me paraît déjà plus très juste. Je crois qu'il faut lui faire encore crédit. Beaucoup de générosité l'anime. Je sens en lui de la virilité, de la force ; il est capable d'indignation. Il s'écoute un peu trop parler ; mais c'est aussi qu'il parle bien. Je me défie des sentiments qui trouvent leur expression trop vite. C'est un très bon élève, mais les sentiments neufs ne se coulent pas volontiers dans les formes apprises. Un peu d'invention le forcera à bégayer. Il a trop lu déjà, trop retenu, et beaucoup plus appris par les livres que par la vie .

Je ne puis point me consoler de la passade qui lui a fait prendre la place d'Olivier près d'Edouard. Les événements se sont mal arrangés. C'est Olivier qu'aimait Edouard. Avec quel soin celui-ci ne l'eût-il pas guidé, soutenu, porté jusqu'à lui-même ? Passavent va l'abîmer, c'est sûr. Rien n'est plus pernicieux pour lui que cet enveloppement sans scrupules. J'espérais d'Olivier qu'il aurait mieux su s'en défendre ; mais il est de nature tendre et sensible à la flatterie. Tout lui porte à la tête. De plus, j'ai cru comprendre, à certains accents de sa lettre à Bernard, qu'il était un peu vaniteux. Sensualité, dépit, vanité, quelle prise sur lui cela donne ! Quand Edouard le retrouvera, il sera trop tard, j'en ai peur. Mais il est jeune encore et l'on est en droit d'espérer.“

Commentaire composé

Il y a ici un texte très long, puisqu'il correspond à tout un chapitre du roman de Gide. Pour cette raison, il possède une unité et en même temps s'intègre dans un ensemble : *Les Faux-Monnayeurs*.

On nous rappelle explicitement que l'œuvre est un roman : l'auteur -son récit- mes héros - de tels personnages sont taillés s'il n'arrive jamais d'inventer encore une histoire. Une fois qu'on a surmonté la difficulté constituée par la superposition de deux formes du style direct, et compris que les guillemets du sixième paragraphe introduisent un extrait de journal, on peut pénétrer plus avant dans ce roman : la fiction est nettement posée comme postulat même si, paradoxalement, l'auteur parle de ses personnages comme d'êtres vivants.

Si le vocabulaire de l'affectivité et de l'émotion nous met sur la piste du roman psychologique (inquiétude - générosité - tendresse) toutefois, ce texte, par sa structure complexe, renvoie surtout à la modernité du roman ; ne serait-ce que par la multiplicité des personnages auxquels il fait référence, et à la mise-en-abyme qui le régit.

La situation d'énonciation et de communication

C'est l'auteur qui semble s'exprimer dans ce texte à la première personne, détonant dans un roman écrit à la troisième personne. On y relève toutefois plusieurs chapitres à la première personne : ceux qui constituent le journal d'Edouard. Il convient de distinguer les deux instances du „je“ de Gide - auteur - les interférences entre les deux sont évidentes.

De cette superposition décopule la mise-en-abyme qui a fait la notoriété de l'oeuvre : on a un roman dans le roman (le roman d'Edouard). Ici, il s'agit de l'attitude réflexive de l'auteur, Gide, qui se penche sur son roman, „Les Faux-Monnayeurs”.

Un certain nombre de verbes précisent sa démarche : “cherche à distinguer” “s'arrête” “se demande avec inquiétude” “je préférerais” “m'a pour” “je crois”. Ce lexique signale un questionnement, un doute ; ceux qui envahissent l'auteur à la croisée des chemins.

La complexité de l'irruption du romancier dans son oeuvre est renforcée par le passage entre guillemets. Ceux-ci englobent des notes antérieures. Il s'agit de réflexions retrospectives qui viennent apporter un éclairage supplémentaire. C'est ainsi qu'on constate une irruption de discours dans le récit, ou plus précisément des fragments écrits dans un soliloque.

En effet, on n'a pas l'impression que ce texte s'adresse à un destinataire particulier. On n'y relève aucune forme de la deuxième personne (vous) et le seul “nous” très vague (“nous avons déjà vu”) semble là par inadvertance. On a plutôt le sentiment que l'auteur s'adresse à lui-même : c'est un exposé qui vise à rendre claires ses idées pour lui-même. Il produit un autre effet de miroir dans ce roman dont la structure particulière est la mise-en-abyme.

On sait que cette réflexion s'inscrit à un moment précis du roman comme l'indique la numérotation du chapitre par rapport à l'ensemble. On le sait aussi par quelques allusions à la linéarité de l'oeuvre: “ Profitons de ce temps d'été qui disperse nos personnages”. D'ailleurs, il y a de multiples références à des épisodes antérieurs et l'on distingue très clairement les trois plans temporels.

On remarque que le passé est beaucoup plus fourni et plus précis que le futur : le roman semble en train de se faire, de se tisser sous nos yeux ; quelques trames seulement sont déjà en place. Par ailleurs, plusieurs formules nous indiquent que nous sommes au point central de l'oeuvre. C'est le point où tout peut basculer (comme au théâtre). L'auteur nous entraîne dans ses affres, nous livre ses contradictions.

Curieusement, il nous parle de personnages qu'il a créés de toutes pièces comme s'il ne savait plus désormais en gérer le devenir. Cette impression de confusion est renforcée par la multiplicité de ceux auxquels il fait allusion, et alourdie par les jugements de valeur qu'il porte : des sentiments positifs à l'égard du petit Boris, nuancés à l'égard de Bernard, plus critiques envers Olivier et Edouard.

On peut établir deux classements distincts selon que l'on considère :

- les qualités morales, la valeur intrinsèque des personnages selon Gide ;
- leur importance dans l'économie du chapitre et du roman.

C'est là une des clés de l'oeuvre : le qualitatif et le quantitatif ne coïncident pas.

On relève également une étonnante référence aux personnages secondaires dans le dernier paragraphe : “Que faire avec tous les gens-là.” Eux aussi sont désignés comme humains et non comme des constructions romanesques. Par contraste, on obtient la mise en relief des deux personnages principaux: “c'est en suivant Bernard et Olivier que je les ai trouvés sur ma route”. On n'a pas l'impression d'un auteur qui manipule ses personnages, mais celle d'un auteur pris dans les événements. L'auteur s'incline avec humilité devant sa création. Sitôt nés, les personnages ont acquis consistance et autonomie.

Tout ceci rend extrêmement difficile l'analyse du statut du narrateur. On hésite constamment entre la focalisation zéro (auteur omniscient) et la focalisation interne (le narrateur en sait autant que les personnages). En réalité, Gide semble s'être fixé comme règle la focalisation interne et pour moment, redevient omniscient. Les rapports entre les personnages ne sont pas moins complexes que ceux que l'auteur entretient avec eux.

Etude des temps verbaux et des modes

On relève une série de points d'interrogation dans ce chapitre. Les questions portent alternativement sur le comportement des personnages et les choix devant lesquels se trouve l'écrivain. Plus précisément, les deux questions sur les choix qu'il doit opérer encadrent le chapitre et en donnent la clé: c'est un chapitre sur les interrogations du créateur face à son oeuvre.

Les autres questions, se rapportant aux personnages, indiquent des pistes possibles, et contiennent en germe d'autres trames romanesques; elles montrent que le roman aurait pu se développer autrement.

L'espace du possible est également suggéré par les points de suspension que l'on retrouve à quatre reprises. Ils suivent immédiatement, dans les deux derniers cas, un nom de personnage: c'est une invitation à faire une pause, à rêver à lui, un instant. Au lecteur de créer dans ce blanc de texte.

Les deux points d'exclamation concernent des personnages-clés: Edouard (mentir aux autres, passe encore, mais à soi-même!) puis à Olivier, un des personnages les plus affectifs du roman (... quelle prise sur lui cela donne!). Ils renforcent la subjectivité de l'auteur à leur égard, manifestent combien il se sent impliqué dans leur destin.

Outre l'indicatif, on relève des verbes au conditionnel; ceux-ci marquent l'éventualité (souvent je préférerais une curiosité qui pourrait devenir cruelle). On relève aussi diverses formes du passé au début des notes du carnet: j'aurais dû me méfier , mais plus avant; avec quel soin celui-ci ne l'eût-il pas muni, ... ne l'eut-il pas guidé, soutenu...

Le vocabulaire

A travers l'étude des champs lexicaux, on sera d'abord sensible à ceux qui soulignent:
 - le doute et le questionnement: "cherche" - "se demande avec inquiétude" - "je crains".
 - l'affectivité, laquelle va à la rencontre de l'affirmation: "je me déifie des sentiments qui trouvent leur expression trop vite".

Ce vocabulaire insiste sur le lien qui relie Gide à ses personnages: "je crains" - "je préférerais" - "m'a imité" " il n'est sans doute pas un de mes héros qui m'ait davantage déçu". Cet investissement affectif considérable nous incite à chercher les clés de ce roman où Gide a mis beaucoup de lui-même.

Il lie par ailleurs les personnages entre eux. On peut en particulier relever tout un champ lexical de l'amour : "bon coeur" - "des passions" - "amoureux respect"; ce lexique fournit l'une des clés du roman: c'est un roman d'amour qui joue aussi bien sur les différentes formes de l'amour; il signale la différente l'intensité entre la passade et la passion.

On relève aussi dans ce roman tout un vocabulaire moral ou religieux, avec un constant mouvement entre le bien et le mal. Au fil du texte, coeur et générosité s'opposent à la cruauté. Ainsi se met en place un système de valeurs dont l'opposition est très marquée: c'est celui de Gide lui-même. De nombreux termes ont alors des résonances autobiographiques.

Le dit et le non-dit

Gide se présente comme un auteur à la croisée des chemins, qui ne maîtrise plus le destin des personnages qu'il est condamné à suivre.

Il accède de fait à un statut d'écrivain bien particulier : celui qui a tout investi sur ses personnages que ceux-ci ont fini par prendre vie pour lui et qu'il ne parvient plus à exercer sur eux un pouvoir créateur. La raison de cet étrange renversement de situation se trouve dans le fait que les personnages sont porteurs des différentes facettes de la personnalité de Gide : l'auteur, l'homosexuel, le protestant torturé, l'homme déçu par les femmes, l'homme qui haït les familles. Et à ce stade-là, Gide est tellement impliqué, concerné qu'il ne parvient plus à prendre aucun recul. Se pose alors le problème du roman à éléments autobiographiques : celui des choix à effectuer, du débordement de la subjectivité, de la perte du contrôle du roman.

On se demande s'il n'y aurait pas comme objectif inavouable, le désir de destabiliser le lecteur. On ne peut plus, en effet, réagir comme un simple consommateur, ingérer passivement le texte. C'est une incitation à devenir actif, une proposition de lectures plurielles qui se profile derrière les ambiguïtés, les indications d'autres romans en germe, Gide a voulu impliquer son lecteur dans le présent du roman, lui montrer un roman en train de se faire. En nous indiquant explicitement qu'il est contraint d'effectuer des choix, Gide nous oblige à assister à la génèse de sa propre création.

ISTORIE

Holocaustul românesc

În istoria statelor europene din ultimii 1500 de ani nu se cunoaște cazul în care un rege să-și predea inamicului propriul comandant al armatei. Nu se cunoaște cazul în care un rege să ordone proprietiei armate să depună armele înainte ca inamicul să i-o ceară!

Regele Mihai de Hohenzollern a făcut aceasta, fapt pentru care istoria nu are cum să-l ierte. Mințind, el și-a trădat națiunea al cărei suveran era, a capitulat necondiționat, și astfel a anulat juridic suveranitatea statului român, predându-și comandantul proprietiei armate, a

jertfit 230000 de tineri în uniformă militară însetării fiare bolșevice. Nu e de mirare că a fost decorat pentru aceasta de către bolșevici.

Trei ani mai târziu, același rege a fost recompensat cu o abdicare mai mult decât onorabilă, s-a stabilit „în exil”, deși țara lui de origine era Germania. Odată stabilit în Țara Cantoanelor, a uitat complet de România, de români, de viață petrecută în Carpați. Vreme de 41 de ani nu a întreprins nici cea mai mică acțiune în favoarea națiunii „sale”. Când i se amintea, schimba vorba, se sustrăgea de la orice comentarii. Interesul său a fost trezit după 22 decembrie 1989, când în România, prin lovitură de stat, era înlocuit sistemul dictatorial. În loc să se întoarcă la occupațiile sale obișnuite, bătrânul Mihai de Hohenzollern, cu o memorie prea scurtă pentru o rușine atât de mare, năzuiește tronul zidit de Alexandru Ioan Cuza, de pe care a fost alungat. După cuvântarea din 23 august 1944 de la ora 10 seara, li s-a cerut rușilor armistițiu. Aceștia au tergiversat lucrurile până pe 12 septembrie, atitudine justificată, căci, în acest răstimp armata română și populația civilă, crezându-se în siguranță, depuneau armele, colaborau, dădeau ce li se cerea, iar oştirile biruitoare luau prizonieri, îmbarcau civili și militari în vagoane de marfă expediate dincolo de Volga, treceau dincolo de Prut cirezi immense de vite, turme nesfărșite de oi, ocupau puncte strategice din România.

În sfârșit, pe 12 septembrie, delegației române i s-a pus pe masă un text pe care urma să îl semneze, lucru firesc, ca o continuare a declarației regale din 23 august prin care statul român capitula necondiționat. Actul din 12 septembrie 1944 reprezintă un act de transformare a unui stat în anexă a altui stat, el consfințește subordonarea economică, politică și culturală a României marelui imperiu bolșevic de la răsărit. În perioada 1947-1954 români patrioți au făcut eforturi pentru a opri dezastrul din țară. În 7 ani au trecut prin lagărele și închisorile comuniste aproximativ 600000 de oameni. Au murit împușcați, schinguiiți, maltratați circa 200000 de persoane. Acesta nu se numește holocaust?

Holocaustul românesc este înfiorător, este cel mai cumplit masacru posibil în acest secol. Autorii antinaționaliști, anticreștini iraționali, inumanii au fost plătiți de cine?

Holocaustul românesc, căruia i-au căzut victime creștini și necreștini, bărbați și femei, copii, bătrâni, membri din diferite partide, de la comuniști reformați la legionari, oameni de diferite profesiuni și etnii, a avut loc în România, adică în propria țară a jertfișilor, inițiatorii fiind cei mai mulți străini de țară.

Holocaustul românesc! Holocaustul vietnamez! Holocaustul nigerian! Holocaustul afgan! Holocaustul etiopian! Holocaustul ucrainezan! Holocaustul evreiesc! E plină această lume de holocausturi!

Nu există holocausturi reprezentative!

Nu există națiuni superioare și națiuni inferioare, ci există națiuni care pot să opreasă holocaustul.

prof. Dănuț Dron

Ambasadorii Europei

Centrul județean de asistență psihopedagogică a promovat proiectul regional "Ambasadori ai Europei".

Proiectul urmărește să transmită tinerilor și tinerelor realitatea din statele membre ale Uniunii Europene și din țările candidate privind situația femeilor și bărbaților pe piața muncii, particularități ale stilului lor de viață și influența educației asupra comportamentelor lor.

Principalul obiectiv al proiectului este informarea și educarea tinerilor și tinerelor cu vârste cuprinse între 14 și 20 de ani, cu privire la comportamentul nondiscriminatoriu în contextul vietii economice, politice și sociale din perspectiva integrării României în Uniunea Europeană.

Un grup de 120 de facilitatori comunitari format din tinere și tineri acționează ca „ambasadori ai Europei” și învață tehnici de campanie, primesc informații despre rolul și statutul femeilor și bărbaților din țările membre sau candidate la Uniunea Europeană, în diferite situații de viață comparativ cu legislația și standardele europene. Proiectul este finanțat de Delegația Comisiei Europene în România prin Fondul Europa și de CPE cu fonduri de la Fundația pentru o Societate Deschisă.

Proiectul „Ambasadori ai Europei” a fost promovat în patru licee sucevene: Colegiul Național „Petru Rareș”, Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Liceul de Informatică „Spiru Haret”.

Selectarea elevilor promotori civici s-a realizat pe baza unor probe specifice: sarcină de lucru individuală- redactarea unei scrisori de motivație și testul Holland pentru identificarea tipului întreprinzător și social și o sarcină de lucru în echipă pentru identificarea capacitații de lucru în grup și a abilităților de leader. O echipă de trei specialiști din cadrul Centrului Județean de Asistență Psihopedagogică (prof. Maria Hancea, prof. Liliana Curelușă) și de la Colegiul Național „Petru Rareș” (prof. Raluca Popovici) a selectat din 45 de elevi prezenți, viitorii 22 de elevi ambasadori.

În urma campaniei desfășurate de elevii ambasadori a beneficiat de informații și materiale (pliantul „Conectează-te la Europa” și broșura de prezentare) un număr de 412 persoane dintre care: 124 profesori, 264 de elevi și 24 de părinți.

prof. Liliana Curelușă

Activitate de Spring Day- Liceul de Informatică „Spiru Haret”

În data 17 martie 2005, la Liceul de Informatică „Spiru Haret” a fost susținută o activitate de Spring Day într-o manieră inedită, dorindu-se implicarea activă a elevilor participanți.

Primăvara Europeană reprezintă o inițiativă care promovează metode de învățare și dezbatere asupra Uniunii Europene în școli. Scopul ei este acela de a determina elevii să afle mai multe despre actualii sau viitorii membri ai Uniunii Europene.

În acord cu scopul mai sus amintit, a fost și activitatea susținută de trei « eleve ambasadoare » ale Liceului de Informatică din clasa a X-a A: Apetrei Larisa, Carleciuc Luiza și Chir Ionela sub îndrumarea prof. Liliana Curelușă. Scenariul activității a dorit să confere un caracter interactiv intervenției celor trei eleve.

În final, membrele echipei de proiect au promovat concursul « Conectează-te la Europa ! » adresat tinerilor cu vârste cuprinse între 14-20 de ani și le-au oferit elevilor participanți materiale resursă ale proiectului (broșura și pliantul Conectează-te la Europa !)

Site-uri utile pentru tineri

- www.15-25.ro (burse, studii, stil de viață, voluntariat în țări europene)
- www.europa.eu.int/youth (proiecte europene pentru tineri)
- www.infoeuropa.ro (valori, instituții ale UE, oportunități de finanțare europeană)
- www.socrates.ro (burse la universități din Europa)
- www.ansitromania.ro (programe de voluntariat pentru tineri)
- www.eurodesk.org/trans-europe (sprijin financiar pentru a continua studiile)

prof. Liliana Curelușă

Ne mândrim cu rezultatele elevilor de la liceul nostru din anul școlar 2004-2005

Olimpiada de Informatică:

-Dan-Ionuț Fechete, a XII-a F -premiul I (etapa județeană); premiul I (etapa națională); *cu cel mai mare punctaj din concurs*, obține *diploma Urmașul lui Moisil* la concursul „Urmașii lui Moisil” de la Iași; *finalist* la concursul „Campion”

Concursul de creațivitate în domeniul Software „Linfo@Sv”, ediția a IV-a 2005:

- Pagini Web: -Andrei-Cristian Prodan, , a XII-a A -premiul I (concursul interjudețean)
- -Dan-Mihai Farcaș (a VII-a A), Șerban Condrea (a VII-a A) -premiul special (concursul interjudețean)
- Soft Educațional:-Bogdan Gavrilescu(a X-a A), Cristian Prodan (a XII-a A) -premiul I (concursul interjudețean)
-Adrian Onucu (a XII-a A), Adrian Lado (a XII-a A) - premiul III (concursul interjudețean)
- Claudiu Bodea (a XI-a E), Ștefan-Petrică Lungu (a XI-a E), Adrian Grigoruță (a XII-a E) marele premiu (concursul interjudețean)
- Secțiunea învățământ gimnazial:- Simona Calinciuc, (a VIII-a) -premiul I (concursul interjudețean)
- Nicu-Daniel Gherasim, (a VII-a) -premiul III (concursul interjudețean)

Concursul național „Infoeducația”:

- Pagini Web: -Andrei-Cristian Prodan, , a XII-a A -premiul I (concurs interjudețean)
- Soft Educațional: - Claudiu Bodea (a XI-a E), Ștefan-Petrică Lungu (a XI-a E), Adrian Grigoruță (a XII-a E) -premiul II (concursul interjudețean)
-Adrian Onucu (a XII-a A), Adrian Lado (a XII-a A) -premiul III (concursul interjudețean)

Concursul interjudețean „Unirea 2005” Focșani:

- Claudiu Bodea (a XI-a E), Ștefan-Petrică Lungu (a XI-a E), Adrian Grigoruță (a XII-a E) -premiul I secțiunea multimedia (concursul interjudețean)

Concursul “Istorie și societate” în dimensiune virtuală:

- Secțiunea istorie :- Andrei-Cristian Prodan, a XII-a A -premiul I (etapa județeană)
  - Alin Calinciuc, a XI-a A -premiul III (etapa județeană)
  - Corina Tabrea, a XII-a A -premiul III (etapa județeană)
  - Cosmin-Dragoș Iftode, a XI-a A -mențiune (etapa județeană)
  - Eduard Marcovici, a X-a F -mențiune (etapa județeană)
  - Marius Moldovan, a XI-a C -mențiune (etapa județeană)
  - Ciprian Spiridon, a XI-a C -mențiune (etapa județeană)
- Secțiunea socio-umane:- Claudiu Bodea (a XI-a E), Ștefan-Petrică Lungu (a XI-a E), Adrian Grigoruță (a XII-a E) -premiul I (etapa județeană)

Olimpiada de geografie:

- Alexandru Gherță, a X-a B -premiul I (etapa județeană), mențiune (olimpiada națională)
- Dorel-Petru Girigan, a X-a H -mențiune (etapa județeană)
- Sebastian-Ionuț Pascariu, a X-a H -mențiune (etapa județeană)

Olimpiada de limba engleză:

- Cristina Szilágyi, a X-a F -premiul I (etapa județeană)

Olimpiada de matematică:

- Luiza Mandiuc, a XII-a A -premiul III (etapa județeană)
- Liviu-Lucian Ionesi, a XI-a B -mențiune (etapa județeană)

Olimpiada de limba și literatura română :

- Oana-Ramona Socoliuc, a XI-a F -mențiune (etapa județeană)
- Mariana-Belciug, a XII-a E -mențiune (etapa județeană)

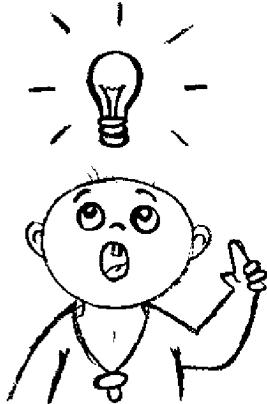
Olimpiada de biologie:

- Andreea-Raluca Ieremiciciuc, a XII-a G -mențiune (etapa județeană)

RĂDEȚI CU NOI...

Stiați că...

Cristina Szilagyi, a X-a F

- ✓ Într-un trecut foarte îndepărtat, unii șerpi ar fi putut fi dotati cu membre posterioare? În arta mediteraneană, în Oriental Mijlociu au fost descoperite fosile de șerpi bipezi, toti având vîrstă de 90 de milioane de ani?
- ✓ În amintirea trecerii lui Napoleon prin orașul Bessieres, dar și pentru a bate recordul anterior, membrii Confreriei mondiale a cavalerilor omletei au reușit să pregătească cea mai mare omletă făcută vreodată? Pentru atingerea acestei performanțe, s-au folosit 15000 ouă pe care le-au bătut cu gătorul unor pagai, coacerea fiind făcută pe o sobă specială cu diametru de 4 m?

✓ Cel mai înalt nor este Comulonimbus? El poate atinge o înălțime de 18 km, dublul Everestului și poate conține peste o jumătate de milion de tone de apă?

✓ Candidatul la cea de-a zecea planetă din sistemul solar, Voruna, pare să se fi dovedit a fi cel mai mare asteroid măsurat vreodată? Are în diametru 900 km și a fost descoperit în apropiere de Platon, în centura lui Kuiper?

✓ A fost adusă la lumină de către arheologii din Nankin (China) o țesătoare sculptată în piatră de 16 tone, lungă de 3 m și înălță de 1,5 m?

Stiați că...

Culese de Tania Asemionesei, a IX-a A

➤ Broasca țesătoare are o rezistență formidabilă la foame, ce poate ajunge până la 400 de zile?

➤ În momentul primei respirații, un nou născut trebuie să inspire cam de 50 de ori mai puternic decât un adult?

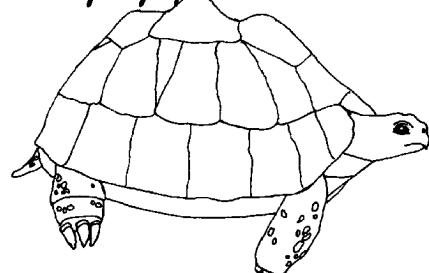
➤ În Mexic, fiica cea mai mică nu avea voie să se mărîte, fiind obligată să-i poarte de grija mamei vîrstnice?

➤ Pisicile nu suportă mirosul de lămâie?

➤ În antichitate, egiptenii îl condamnau la moarte pe cel ce omora o pisică?

➤ Toți bebelușii se nasc cu ochi albastri? După câteva ore culoarea se poate schimba?

➤ Cresterea creierului se oprește în jurul vîrstei de 15 ani?

Radu Luchian, a X-a F

Aș vrea să știu... Culese de Felicia Macovei, a X-a F

Cristina Szilagyi, a X-a F

- ⇒ Cum să-ți scrii toate temele în pauze?
- ⇒ Cum poți chiuli de la ore fără să se observe?
- ⇒ Cine a inventat temele pentru vacanță?
- ⇒ Cum să știi răspunsurile fără să îneveți?
- ⇒ Cum afli dinainte subiectele la lucrări?
- ⇒ Ce trebuie să faci pentru a memora cât mai mult într-un timp foarte, foarte scurt?
- ⇒ De ce nu au profesorii mai multe vacanțe decât elevii?
- ⇒ Cât mai e până la vacanță?

Dacă știe cineva răspunsurile la aceste întrebări să le trimită pe adresa www.xzy.ro.

Liviu Grandl, a IX-a A

Legile lui Murphy

- Dacă ceva poate să meargă prost, va merge.
- Când lucrurile merg bine, ceva a mers prost.
- Nimic nu este atât de prost, încât să nu devină și mai prost.
- Lucrurile se înrăutățesc înainte de a se îmbunătăți.
- Anumite lucruri sunt imposibil de recunoscut, dar este imposibil de aflat care sunt aceste lucruri.
- Dacă te simți bine, nu-ți face griji! Vei trece peste asta.

Adunate de Ionuț Stroea, a X-a B

Regulament școlar

- ⇒ *Cine învăță mult, departe ajunge. Numai că nu affăm niciodată unde.*
  - ⇒ *Dacă în clasă colegii se apucă de învățat, asta nu înseamnă că trebuie să faci și tu la fel!*
  - ⇒ *Când un profesor spune să scrii ce e pe tablă, nu înseamnă că a vorbit serios.*
  - ⇒ *Dormi fără să sforăi, să nu-ți trezести colegii!*
  - ⇒ *Qii colegial și repetă greselile colegilor tăi!*
  - ⇒ *Un caiet e „oglinda elevului”. Cu cât e mai gros, cu atât mai bine. La fel și revista care e în el.*
  - ⇒ *Dacă la ora de mate ești prinș ascultând muzică, poți spune că ascultai traducerea în limba chineză a exercițiilor de pe tablă.*
  - ⇒ *Când nu reușești să înțelegi ce explică un profesor, nici nu te obosi să-l asculti.*
  - ⇒ *Scoala nu e un bar să stai toată ziua acolo și nici biserică, să treci prea des.*
10. Întotdeauna profesorul are dreptate!

Cucos Lucian, a XI-a A

Raluca Curic, a XII-a E

Regulament "nasol"

- Accesul în școală interzis tocilarilor, nefumătorilor, nebăutorilor.
- Elevii care vor fi prinși fumând în toaletă, vor fi invitați să continue în cancelarie.
- Profesorii duri vor demisiona de bunăvoie la cererea elevilor.
- La teză profesorii să dea subiectele și apoi să întârzie sfertul academic.
- Elevii sunt obligați să vină la școală îmbrăcați cât mai socant.

Veronica Iliuț, a X-a F

Chiulul - „o probă de imaginație”

Atunci când chiulesc, elevii trebuie să treacă „proba de foc a imaginației”. E simplu pentru cei care se pricep să tragă cât mai multe și mai convingătoare „bărbi”.

Dar, dacă ai gheționul de a fi emotiv, bâlbâit sau neinspirat, aleluia „săltare” de oră! Nu te crede nimeni, oricât de plin de probleme ai fi! Că doar și „băribile” asta, ori sunt dinainte gândite, ori sunt inspirație de moment. Mai ales merg cele de moment (de pauză), simple, clare și la obiect!!!

Uneori chiulul nu presupune un aşa mare efort, dar este foarte „necesar”. Necesar în cazul în care nu ai înțeles lecția (pentru că și pe asta ai săltat-o odată), pentru că nu îți-ai scris tema, nu agreezi profesorul (care îți se pare că a prins o oarecare ciudă pe tine) sau ai o dată fără notă în catalog.

Totul depinde de profesor, de starea sufletească a acestuia. La unele obiecte ai întotdeauna parte de fețe zâmbitoare. La altele...

Totul până aici e logic. Profesorii învioiesc, dar cu dreptatea cum rămâne? Este corect ca unii să chiulească, iar alții nu?

Hai! O absență peici, pe colo nu ar fi aşa de gravă, dar când se produce chiulul în masă, atunci intervine... drama! Te gandești că profesorului i se va face milă de atâta lume. Dar a doua zi întreaga clasă se trezește cu absențe în dreptul aceleiași „rubricute”.

La următoarea întâlnire cu profesorul încerci să dregi „borșul”, dar rareori reușești, pentru că dânsul voia doar să știe:... Chiul, chiul, dar să-l știm cu toții!

Morală : Dacă aveți de chiulit, baftă! Și țineți minte: O zi de chiul se recuperează într-o săptămână de școală!!! Vă convine???

Ionuț Stroea, a X-a B

Cadoul...

Nu trebuie să fie un dar foarte scump, e suficient să fie împachetat frumos în hârtie viu colorată. Dacă nu știi ce-și dorește persoana, nu vei da niciodată greș cu flori, cărți, CD-uri cu muzică.

Cum oferim?

Orice cadou îl însoțești cu un zâmbet, o felicitare, o urarcă și, desigur, florile pe care le dăruiești cu cozile în jos, preferabil despachetate. De pe toate darurile trebuie să dezlipesci eticheta cu prețul. Toate cadourile, inclusiv florile, e bine să fie însoțite de o felicitare. Pe cărți nu e frumos să scrii vreo dedicație, decât dacă ești chiar tu autorul. Poți să pui felicitarea în carte!

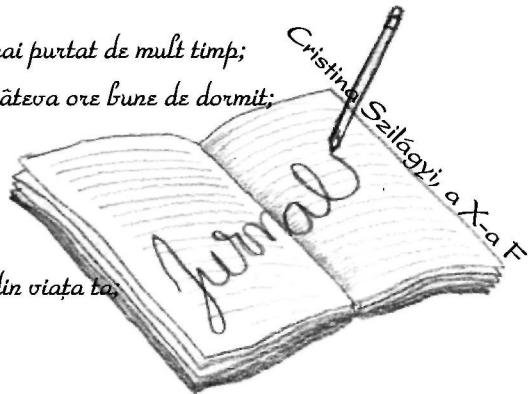
Cum primim?

Întotdeauna despachetezi cadourile și te bucuri de ele în prezența celui sau celor care îți le-au dăruit. Florile le pui imediat în apă. În funcție de obiectul primit, îl probezi sau îl consumi împreună cu ceilalți invitați. Chiar dacă nu-ți place ce îți s-a oferit, nu lăsa să se vadă acest lucru.

Adrian Moloci, a IX-a B

Cele mai frumoase momente ale vieții de adolescent

- ☞ Să te îndrăgostești;
- ☞ Să adormi ascultând sunetul ploii;
- ☞ Să reușești la ultimul examen;
- ☞ Să găsești bani într-o pereche de pantaloni pe care nu i-ai mai purtat de mult timp;
- ☞ Să te trezești în mijlocul noptii și să-ți dai seama că mai ai câteva ore bune de dormit;
- ☞ Să râzi fără orenun motiv anume;
- ☞ Să auzi, din întâmplare, cum te vorbește cineva de bine;
- ☞ Să primești un apus de soare;
- ☞ Să asculti o melodie care-ți aduce aminte de cineva special din viața ta;
- ☞ Să primești și să dai primul sărut;
- ☞ Să te distrezi cu prietenii;
- ☞ Să vezi fericeite persoanele la care ții;
- ☞ Să vizitezi un prieten pe care nu l-ai mai văzut demult și să simți că nu s-a schimbat nimic;
- ☞ Să știi că ești iubit.

Alina-Elena Nistor, a X-a A

Dacă animalele ar vorbi...

RATA: "Dată ce că nu pot zbura...mai aterizez și pe varză căbită!"

CURCA: "La farmacie pot găsi o alifie să-mi vindec pistriuș de pe ouă?"

CAÎNENELE: "Sunt fericiți, stăpâne, că pot să-ți spun și tie acum, așa cum îmi spui tu mie: catu-catu"

MĂCARUL: "Cine zice că e...!"

culese de Laura Ababei, a IX-a D

Vorba românească are mai multe înțelesuri, urmăriți-le:

- ◆ Unul se trezește dis-de-dimineață din cauza unor zgomote ciudate: se crăpa de ziua.
- ◆ O caută pe nevastă-sa în pat și n-o găsește: o furase somnul.
- ◆ Se uită pe fereastră să vadă cum e vremea afară și, la un moment dat, nu mai vede nimic: și-a aruncat ochii pe fereastră.
- ◆ Se uită în oglindă, dar oglinda se face țăndări: aruncase o privire în ea.
- ◆ Pleacă la serviciu și pe drum vede două tipuri de oameni: unii, care scădeau în înălțime (pe ăia îi rodeau pantofii) și alții care dispăreau pur și simplu de pe stradă (pe ăia îi fura peisajul).
- ◆ Ajunge la serviciu și își vede toți colegii lipiți de tavan: purtau discuții la nivel înalt.
- ◆ La un moment dat se dezlipesc și cad toți odată: căzuseră de comun acord.
- ◆ Se enervează și pleacă de la serviciu. Pe drum îl vede pe unul lipit de pământ și pe vreo doi care trăgeau de el să îldezlipească: era sărac lipit pământului.
- ◆ Mai încolo îl vede pe unul căruia îi cădeau urechile, nasul, ochii: era putred de bogat.
- ◆ Se hotărăște să se sinucidă și se aruncă de pe un pod în apă; apele se dau la o parte și cade pe uscat: nu era în apele lui.
- ◆ După aceea hotărăște să se îmbete; merge într-un bar, dar intră cu capul tăiat în două: făcuse cum îl tăiese capul.
- ◆ Mai apoi se aude o bubuitură: căzuse seara.

culese de Alina-Elena Nistor, a X-a A

Perle ale profesorilor

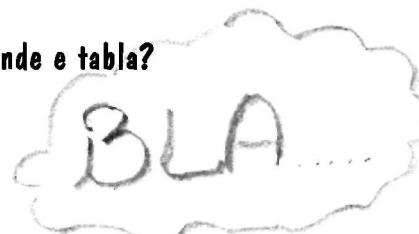
- Probabil că sămbăta dormiți până prindeți mucegai!
- Dacă te păcălești în continuare, s-ar putea să te autofaultezi.
- Curajul este individual, numai lașitatea este colectivă.
- Voi vă lăsați gânditorul acasă când veniți la școală?!
- Vezi, că îți fac un cucui de nu poți intra pe ușă!
- S-a încins tărâța de ți-e cald? O să-ți dârdâie fâlcuțele ca piftia-n farfurie.
- Tema lipsește cu desăvârșire.
- Nu te mai întinde, că acum se vinde mai bine pielea la kilogram, decât în lungime.
- Uite cum cască, parcă-i crocodil!
- Nu trebuie să-ți fie capul în caiet, ci caietu-n cap.
- Vorbește, mă, că de-aia ți-a dat statu' gură.
- Scrii o matematică de crapă tabla!
- Azi ne aflăm marți.
- Azi pentru tine ești o excepție.
- Te-a luminat neamul, de-ai știut?
- Ce ți-ai pierdut? Las' că scoatem parchetul și-l găsești.
- Dacă îmi mai dai mult răspunsuri din astea, îți disec creieru' și îți evapor toată materia cenușie!
- Așteptați-mă o secundă, că vin în două minute.
- Cum se audе, așa se citește.
- Asta-i lipsă de nesimțire!
- Să nu te mai prind cu guma la mine-n gură!
- A fi profesor în zilele noastre se numește sport extrem.
- Dacă vrei s-o faci pe prostu', vino în locul meu.
- Scrie definiția și încercuiește-o într-un dreptunghi.
- Ați făcut-o pe clovnii în pauză, acum liniștiți-vă și lăsați-mă și pe mine!

Raluca Nițu, Magdalena Sârghi, a IX-a G

- Scrie mărunt ca să se vadă!
- Eu sunt una, alții-s mulți...
- Pe el nu l-am băgat, da' pe tine te bag în seamă.
- Aici e reactanță.
- Un titlu care se cheamă operă.
- Această carte, care este una singură.
- Ei, când ți-oi tuflii una între nasul ăla târșit!!
- Închide ușa, că-mi zboară vata din urechi!
- În situația în care vine primăvara, vom organiza o excursie.
- Vorbești singur sau cu stafia ta?
- Îți chauciucchez mintea!
- Gândesc cu gura!

- Bălbăiți ai societății!
- Tu nu mănânci, tu îmbuci!
- X la tablă! (după câteva minute) ce-ai, măi băiatule, nu știi unde e tabla?
- Ai scris prea păduchios.
- Ai wordu' mic.
- Hai, că nu scrie în manual! Gândiți... că de asta aveți carte!
- Lică era călare pe o ploaie torrentială.

Andreea Luca, a X-a F

- X, unde ai fost ora viitoare?
- Băi, voi nu știți să învățați! Înțâi trebuie să învățați, să învățați, apoi să învățați!
- Ora următoare vă ascult și vă dau lucrare de control!
- Tu, scrie mai apăsat! Sau trebuie să aduc macaraua să te împingă?

Laura Ababei, a IX-a D

Perle ale elevilor

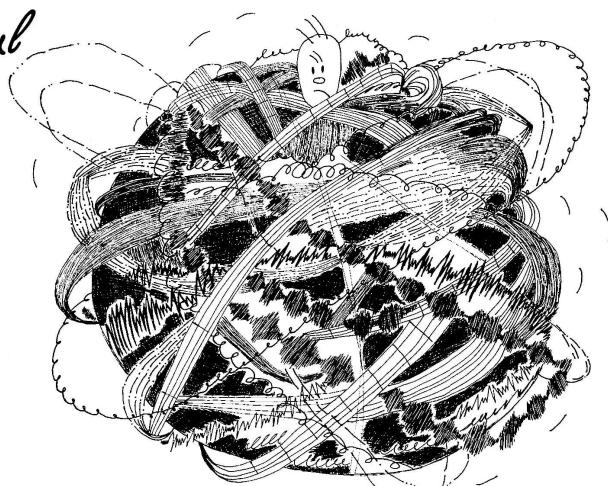
- ✓ Al doilea neuron al căii olfactive este localizat în retină.
- ✓ Dintr-o celulă de tip patern și una de tip matern rezultă cromozomi.
- ✓ Branhiile pestilor comunică cu exteriorul prin orificiul buco-anal.
- ✓ La „confruntarea” capilară sângele este transportat spre plămâni, iar la „confruntarea arterială” sângele este amestecat.
- ✓ Capilarele sunt vase sensibile.
- ✓ Analizatorul cutanat cuprinde țeumentul și membrele.
- ✓ Miopii nu pot distinge obiectele și se tratează cu lentile biconcave.
- ✓ Receptorii gustativi sunt situați în porțiunea superioară a cavitaților nazale în mucoasa olfactivă.
- ✓ Trombocitele se formează prin fărâmitarea globulelor roșii și au rolul de a încheia sângele.
- ✓ Plămâni sunt organisme pereche.
- ✓ Organismele parazite sunt părți ale organismelor vii.
- ✓ Exemple de bacterii: păduchele, puricete, etc.
- ✓ S-a constatat că la plantele și la algele verzi compoziția spectrală a luminii scade în prezența unor globule roșii.
- ✓ Intestinul subțire are mărimi variabile și este foarte lung la vegetariani.
- ✓ La mamifere stomacul poate lipsi (pești).
- ✓ Mamiferele sunt formate din tub digestiv și glande anexe.
- ✓ Peretele arterelor este format din țesut osos.
- ✓ La adult, intestinul subțire are 50m.
- ✓ Intestinul subțire este mai lung decât intestinul gros și are 25m. Este situat în partea abdominală în continuarea intestinului gros.
- ✓ Stomacul este cea mai mare cavitate din corpul omenești.

Maria Croitoru, a X-a B

Scoala și filmul

- ⇒ **Scoala** - Planeta maimuțelor
- ⇒ **Directorul** - Tigru Malaeziei
- ⇒ **Cancelaria** - Templul blestemat
- ⇒ **Elevul la tabla** - Cadavrul viu
- ⇒ **Inspeția** - Alarmă în munți
- ⇒ **Profesorul cu elevul** - Doamna cu cățelul
- ⇒ **Dirigintele cu catalogul** - Omul cu mărțoaga
- ⇒ **Extemporalul** - Lovitură sub centură

Veronica Iliuț, a X-a F

Elena-Sabina Scărpnic, a IX-a C

Mic dicționar

- ♦ **MATEMATICA** - Limba Latină a secolului XX (Gr. Moisil)
- ♦ **MINCIUNA** - Păcatul împotriva adevărului (Th. Gozzadini)
- ♦ **MEMORIA** - Dușmanul ireconciliabil al judecății (De Fontenelle)
- ♦ **MINUNEÀ** - Copilul iubit al credinței (Goethe)
- ♦ **MÂNDRIJA** - Izvorul ascuns al tuturor dezbinărilor (Voltaire)
- ♦ **ADEVĂRUL** - Ceea ce convine omului (Th. Mann)
- ♦ **ADMIRAREA** - O oboseală pentru specia umană (Balzac)

Adunate de Ionuț Stroea, a X-a B

Muzica și școala

- ✓ Nota 10 „Where do you go?” (No Mercy)
- ✓ Nota 2 „Everytime” (Britney Spears)
- ✓ Extemporalul „Too lost in you” (Sugarbabes)
- ✓ Fituica „Confessions II” (Usher)
- ✓ Teza „My happy ending” (Avril Lavigne)
- ✓ Elevii în clasă „Prisoners in paradise” (Europe)
- ✓ Elevii la tabla „Send me an angel” (Scorpions)
- ✓ Elevul la tablă și colegii „Be with you” (Enrique Iglesias)
- ✓ Elevul care săptescă „Chep de inger” (Cameleon & Paula Seling)
- ✓ Elevul la ascultare „Ce sine mimezi fericirea” (Iedera)
- ✓ O elevă care își dă borșteană „Fată dragă” (Mădălina Manole)
- ✓ Dirigintele cu catalogul „N-asculti și n-auzi” (Viva)
- ✓ O exmatriculare „Se întâmplă uneori” (Daniel Jordăchioaia)

Radu Luchian, a X-a F

Veronica Iliuț, a X-a F

*"Adolescența e-o frânghei de aur
pe care n-o poți tăia, dacă vrei, cu cuțitul.*

*Adolescența e-o frânghei de aur
legând nadirul și zenitul."*

Nichita Stănescu

Colectivul de redacție:

Simona Zaharia, a XI-a A

Irina Iasinovschi, a X-a A   Ioana-Alexandra Prună, a XI-a C

Colectivul de sprijin:

Ionela Chir, a X-a A

prof. Mariana Samoilă

Larisa Apetrei, a X-a A

prof. Gica Vasilovici

Ana-Maria Bunduc, a X-a A

prof. Monica Jelea

tehn. Dumitru Danileț

prof. Maria Grosariu

Tehnoredactare:

Ştefăniță-Andrei Cocorean, a XI-a A

Adrian Ghiuță, a XI-a A

Bogdan-Lucian Gavrilescu, a X-a A

Copertă: Silviu Străliciuc, absolvent

Grafică: prof. Mihai-Adrian Frîncu

Cristina Szilágyi, a X-a F

Radu Luchian, a X-a F

Mulțumim pentru colaborare elevilor:

Simona-Adriana Cojocariu, a XI-a D, Bogdan Nechifor, a XI-a C, Cristian Grosu, a XI-a F, Raluca Semeniuc, a XI-a H

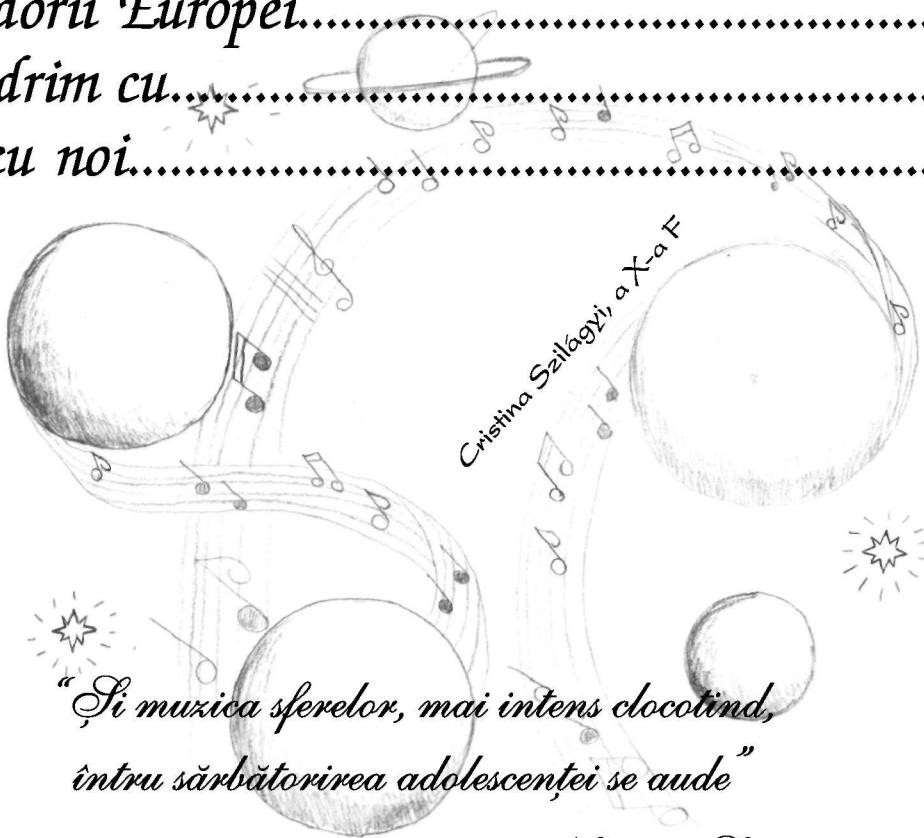
Coordonare:

prof. Elena Axinte

Tipărit la: Tipografia Lidana

Cuprins

<i>Lumea adolescentilor</i>	1
<i>Poesis</i>	2
<i>Gânduri de adolescent</i>	20
<i>Câte ceva despre</i>	34
★ <i>Informatică</i>	34
★ <i>Chimie</i>	38
★ <i>Biologie</i>	40
★ <i>Română</i>	42
★ <i>Engleză</i>	46
★ <i>Franceză</i>	50
★ <i>Istorie</i>	54
<i>Ambasadorii Europei</i>	55
<i>Ne mândrim cu</i>	56
<i>Râdeți cu noi</i>	57

Nichita Stănescu